Serdengeçti

22

www.ulkunet.com

Sokaklarda Namaz Kılan İnsanlar!

Ankara'da herşey alabıldiğine bol ve geniş.. Sinemalar, nutuk çekecek salonlar, lokaller, top yuvarlayacak sahalar ilahiri..

Fakat Cami yok. Nüfusu 27 binden 460 bin'e yükselen bu koca şehirde adam akıllı bir Cami yok! Yeni yapılanlar da uçda, kıyıda. Merkezi bir yerde, büyük bir hatta iki üç Cami muhakkak lâzım.. Geçtik Yenişehri.. Bir kere orası "Mabetsiz Şehir" Eski Ankara'da meselâ Zincirli Camii civarında.. Halin arkasında küçücük bir ilk okul var. Koskoca Arsayı işgal etmiş.. Duyduğuma göre yıkılacakmış bu okul.. İnkilâp ilk okulu mu ne? Tam yeri.. Hayırsever bir zengin çıksa da orada şöyle İstanbul Camileri gibi bir cami yaptrsa.. Ne olur?

Geçen; hafta Cuma namazına Hacıbayram Camiine gitmiştim. Cemaat duvarların, üzerinde namaz kılıyordu, Kalabalık sokaklara kadar taşmıştı. Zincirliye gittim orası da öyle.. Bütün, yol, sokak, taksilerin arası Cemaatla dolu.. Apdest alınan yerlere, hatta helâya kadar hınça hınç dolu.. Kimi ceketini sermiş, kimi seccadeye benzer birşey bulmuş, namaz kılıyorlardı. Birçokları da gazeteyi seccade yapmışlardı.. Abdest alınan yerlerden akıp gelen sular bu gazeteden seccadeleri ıslatıyor, koltuklarının altında deste deste kâğıtlar, çocuklar "Namaz kâğıdı, Namaz kâğıdı" diye bağrışıyorlardı.. 10 Kr. Namaz kağıdı... Kenara dikildim manzarayı şöyle seyrediyorum... Nasıl olsa şimdi biri gelir halı kilim getirir derken, kağıt satan çocuklardan biri "Gazetede Namaz olmaz deye bağırmasın mı?

Bakıyorum: önümdeki zavallı müslüman gazetede Cuma'nın sünnetini kılıyor. Hemde ne gazete.. Tam Secde edeceği yerde çıplak bir kadın resmi. Namaz kılmasa deyeceksinizki adamı eyilip kadının mahrem yerlerini öpüyor.. Fakat seninki farkında deyil... Çocuk bir defa daha "gazetede namaz olmaz" deye bağırınca adam ayıldı.. Namazı bozdu gazeteyi yırttı attı.." oğlum şuradan bir kâğıt"! Daha evvel farkında değildi.. Kimbilir o cinsi lâtifi. Huri, melek mi zannetmişti, kendisini Cennet'temi görmüştü. Cuma yaklaşıyor, halâ ne kilim getiren var ne halı.. Bizim halimiz ne olacak derken, artık sabredemedim.. Daldım içerlye "Nasıl olsa bir Secdelik yer buluruz" dedim.. girdim. Fakat ne mümkün. Ayakta dikili kaldım.. Hele bir ayağa kalksınlar, sokulurum bir yere. Kalktılar.... Sokuldum sokuldum amma... Elimi kaldıracak, Allahüekber deyecek vaziyetim yok.. Sımsıkı.. Saflar sıkıştıkça gâh öne fırlıyorum, gâh arkaya. Aynı hizada durmanın da imkânı yok! Sonra nereye Secde edeceksin? Önündeki adamın sırtına mı, yoksa... gerçi cemaat böyle sık olunca caiz, caiz amma hani pek te hoş bir şey değil!. Derken efendim Secdeye vardık.. Hele kafamı sokacak bir yer bulabildim, amma herifin ayaklarının arasına... Allahüekber!. Herkes Secdeden kalktı.. Ya ben! Herif saçımın üzerine tabanı ile sıkıca basmasın mı? Şimdi kaldıkmı tuzak da tutulan kuş gibi.. İmkânı yok kalkmanın!

Herif de amma sabitkadem imanı bütün şeymiş ha.... Bir santim kıbırdamıyor. Bir daha cehdettim mümkün değil! "Haydi Osman" dedim Allah yolunda serden, baştan geçtim demesini bilirsinya.. Baştan geçen saçtan haydi haydi geçer.. Bir ham le daha.. Saçlar Secde yerinde.. Başım yukarda.. Yarabbi Şükür!..

4-5 sene evvel yine böyle yer bulamıyarak Kurşunlu Camiye gitmiştim. Orası da bir âlemdi.. Kurşunlu da dolmuştu... Tam ayrılacağın sırada birisi "arkaya kilim serdiler" dedi. Camiin ardınna gittim. Tam yolun ortasına kilimler serilmişti. Kimse geçmesin diye ön tarafa da hamal köfeleri sıralanmıştı.....

Öylede bir sıcak vardı ki, muharek Cehennem.. Urfa yağı gibi az kalsın eriyecektim. Ara sıra rüzgâr esiyor, ağzımız, yüzümüz, Namaz kılacağımşz yer pislikle gübre ile doluyordu. İçeride hoca tövbe yaptırıyordu. "Eğer benim elimden dilimden mâle yani sadır olduysa ben onların cümlesine tövbe ettim" derken, herkes tövbe ederken, mütemadiyen yukarıdan etekleri rüzgârın elinde çıplak kadınlar geliyordu. Bulunduğumuz yer, Kadınların geçtiği yere nisbeten çok aşağıda olduğu için bayanların dikine her tarafları görünüyordu. Bir taraftan da hoca "Setri avretten" göz zinasından, haramdan helâldan bahsediyordu..

Yeni bir Hikâye daha.. Bu yıl Ramazan'ın ilk haftası.. Denizciler Caddesindeki Leblebicioğlu Camiine gittim. Yer yok efendim. Camiin etrafındaki kaldırımlarda dolmuş. Ne yapalım derken bizim Kemaleddin Şenocak geldi; tabii O da, Namaz kılacak "Ben dedi, bizim Seccadeyi getireyim de.. Olur.. Seccade geldi.. Serdik.. Caminin dışında durduk divana uyduk imama. Derken bir rüzgâr esip Seccadeyi kaldırıp atmasın mı?

Kaldırım bütün pisliği ile çıktı meydana. Şimdi buraya nasıl baş koyacağız. Kemaleddin Secdeye inerken el çabukluğu ile Seccadeyi düzeltiverdi.. Nihayet selâmı verdik-- Verdik amma Namaz oldumu olmadı mı? Kemaleddin: Bu seferki bizim namaz Baltacıoğlunun "Din Yolu mecmuasına döndü" dedi gülüştük.

İşin şakaya gelir tarafı yok.. Bu sahneler aynen Cereyan etmiştir. Böyle ibadet mi olur, böyle namaz mı olur, böyle hutbe mi dinlenir...

Ramazan gününde biz namazda iken hemen yanımızdaki içkili Lokantalardan gelen kahkahalar.. Helâlardan gelen pis kokular.. Hangisini sayalım..

Bu manzara, ne acı, ne feci.. Bu memleketi kurtaranlar, Secde edecek yer bulamıyorlar.. Bu hali bir ejnebi, meselâ bir Amerikalı görse, eminim ki Vaşington'a yaptırdığı camii bizim Yavaşıktona, (Ankaraya) yaptırırdı. Ayıp çok ayıp.. Müslüman zenginlerimiz neredesiniz?. Servetleriniz sizi kurtarmaz! Bunu iyice bilesiniz..

Osman YÜKSEL

HABER BEKLE

Fırtınalar esiyor, sert.
Beşyüz milyon kardaşlarım.
Açıktadır.. Al.. Ağlarım.
Ne küçük kalb, ne büyük dert.
Dert, ağlamak nedir, bunlar?
İstek, emek lâzım iken.
Gül yolunda batar diken.
İlâhidir şu kanunlar..
Korkan varsa dikenlerden
Sevmez gülü koklayamaz:
Yalnız haktan eyle niyaz..
Haber bekle geçenlerden.

M. SAİT ÇEKMEGİL

Gelecek sayımızda: Serdengeçti'nin Anıt-Kabri ziyareti: Nasıl inkılâp Hacısı oldum?! Bekleyiniz!..

www.ulkunet.com

23 NİSAN VE KUVVAY'I MİLLİYECİLER

Bundan tam 36 yıl evvel, A-nadolunun Karabağrında da Ankara'da kuvvayi milliyeciler toplanmışlardı. Altı asır, üç kıta da dimdik duran ve yedi denize hükmeden Osmanlı İmparatorluğu çökmüş, dağılmış, vatan parça parça, millet şarha şarha yaralıydı.. İmanımızdan, vicdanımızdan, kalbimizden başka her yerimiz, her şeyimiz gasbedilmiş, zabtedilmişti. İşte böyle bir zamanda Heyeti temsiliye namına Mustafa Kemal, bütün vilâyetlere kazalara, Kuvvayi Milliye mümessillerine kumandanlara, şu telgrafı gönderiyor:

1 — Bimennihilkerim Nisanın 23. günü cuma namazını müteakıp Ankarada Büyük Millet Meclisi Küşat edilecektir.

2 — Vatanın istiklâli, makamı refe'i hilâfet ve saltanatın itilâsı gibi en mühim ve hayati vezaifi ifa edecek olan Büyük Millet Meclisinin yevmi küşadını cumaya tesadüf ettirmekle yevmi mezkûrun mebrukiyetinden istifade ve bilûmum mebusini kiramı huzuratı ile Hacı Bayram Veli camii şerifinde cuma namazı eda olunurken envârı Kur'ân ve Salâttan da istifaza olunacaktır. Badessalât, lihye-i saadet ve sancak-ı şerifi hâmilen dairei mahsusaya gidilecektir. Daire-i mahsusaya dahil olmazdan evvel bir dua kıraatiyle kurbanlar zebh olunacaktır. İşbu merasimde camii şeriften bed ile daire-i mahsusaya kadar kolordu kumandanlığınca kıtaatı askeriye ile tertibatı mahsusa alınacaktır.

3 — Yevmi mezkûrun teyidi kudsiyeti için bu günden itibaren merkezi vilâyette Vali Beyefendi hazretlerinin tertibi ile hatim ve Buharii Şerif ilâvetine bed olunacak ve hatmi şerifin son aksamı teberrüken cuma günü namazdan sonra daire-i mahsusa önünde ikmal edilecektir.

4 — Mukaddes ve mecruh vatanımızın her köşesinde aynı suretle bu günden itibaren Buharî ve hatematı Şerife kıraatine şüru edilerek cuma günü ezandan evvel minarelerde salâvatı şerife okunacak ve sena-i hutbede hilâfetmeabımız padişahımız efendimiz hazretlerinin namı nami şahaneleriyle bilûmum tebeai milliyelerinin biran evvel nailihalâs ve saadet olmaları duası ilâveten tezkâr olunacak ve cuma namazının edasından sonra da ikmali hatm edilerek makam-ı muallâyı hilafet ve saltanatın ve bilcümle aksamı vatanın hâlası maksadiyle vukubulan mesai milliyenin ehemmiyet ve kutsiyeti ve her ferdi milletin kendi vekillerinden mürekkep olan bu büyük Millet meclisinin tevdi eyliyeceği vazifi vataniyeyi ifaya mecburiyeti hakkında mev'izeler irad olunacaktır. Bâdehu halife ve padişahımızın, din ve devletimizin vatan ve milletimizin hâlâsı, selâmeti ve istikbali için dua edilecektir. Bu merasim-i diniye ve vataniyenin ifasından ve camilerden çıkıldıktan sonra Bilâddı Osmaniyenin makamı hükümete gelinerek Meclisin Küşadından dolayı resmen tebrikât icra edilecektir. Her tarafta cuma namazından evvel münasip surette Mevlidi Şerif okunacaktır.

5 — İşbu tebligatın hemen neşir ve tâmimi için her vasıtaya müracaat olunacak ve serian en hücra köylere, en küçük kıtaatı askeriyeye memleketin bilumum teşkilât ve müessesatına iblağı temin edilecektir. Ayrıca büyük levhalar halinde her tarafa talik ve mümkün olan mahallerde tabı ve teksir ve meccanen tevzi edilecektir.

Heyet-i Temsiliye namına
Mustafa Kemal

O günleri gören yaşıyan bir zat Meclisin açılış merasimini şöyle anlatıyor:

23 Nisan Cuma günü idi. Mebuslar ve Ankaralılar Hacı Bayram Camii önünde toplandılar. Öyle namazı kılındıktan sonra üç mebus hoca, Kuranı kerimden sureler okudular. Duasını da Mecliste okumak üzere camiden çıktılar. Hacıbayram-ı Velinin sancağını çıkardılar. Sinop mebusu hoca Abdullah efendi, yeşil örtü üzerinde Kuranıkerim ve sakalı şerif bulunan bir rahleyi başına koydu. Camiin etrafında toplanmış olan halk tekbirler getirerek harekete geçti. İki sıra olmuş askerler de rahleyi taşıyan mebusun etrafına dizildiler. Alay Karaoğlan caddesinden Ulus meydanına saptı. Bu büyük kalabalık nihayet Meclisin önünde durdu. Bursa mebusu hoca Fehmi efendi bir dua okudu. Bundan sonra Meclisin kapısı önünde iki kurban kesildi. En önde Ankara Mebusu Mustafa Kemal Paşa arkasında Mebuslar olduğu halde içeri girdiler. Hacıbayram - Velinin sancağını kürsiye diktiler. Kuranıkerim ile sakalı şerifi de kürsüye koydular. Mebuslar Meclisin içinde dua ettiler!" ilâhiri..

İşte Ankara da böyle toplanıldı. İşte vatan böyle kurtuldu.. Vatanı kurtaran ruh Kuvvayi Milliye ruhudur. Şehidlik gazilik ruhudur. Kısaca din iman gayretidir. Halbuki sonradan......

Serdengeçti

MÜNACAT

Kalbim her an senin için,
Atar ALLAHIM atar.
Şeytan bana bunun için
Çatar ALLAHIM çatar.
Gönül aşkının makamı
Demo gerçek şakamı.
Kader tortop yakamı,
Tutar ALLAHIM tutar.
Kapılıp aşkın seline,
Düştüm gurbetin eline.
Gönül beni el diline,
Satar ALLAHIM satar.
Yar adırmaz ağrıma.
Kimse gelmez çağrıma.
Ateş düşmüş bağrıma,
Tüter ALLAHIM tüter.
Sığındım hak ocağına.
Al beni de bucağına.
Felek çevrin kucağına.
İter ALLAHIM iter.
Kimseler tutmaz elimden,
Duman çekilmez yolumdan.
Ülkü aşkı da ö'ümden,
Beter ALLAHIM beter.
Bulmaz gönlüm bir gün sefa.
Gayrı yardan olmaz vefa.
FENK'e çektirdiğin cefa,
Yeter ALLAHIM yeter.

Mehmet FENK

www.ulkunet.com

ÇARŞAF DAVASI

Tahsin ÜNAL

Bu da dava mı sanki. üç kadın mebusumuz birleşmişler. Çarşafın kaldırılması için Meclis riyasetine bir takrir vermişler. Arkasından gazeteler bu meseleyi, sanki pek mühim bir dâva imiş gibi ele aldılar. Makaleler yazdılar. Köylere kadar gittiler. Köylerde çarşaf var mı yok mu aradılar. Röportajlar yaptılar. Bütün bunların çoğunu okudum. Fakat aradığım asıl meseleyi, bu mevzudaki büyük dâvayı müdafaa edenleri bulamadım. Sonra şu kanaata vardım. Meselenin aslına nüfuz eden yoktur. Demek ki bizler hâlâ kılık ve kıyafet ile meşkuluz. Fikirlere, zihniyetlere kıymet vermiyoruz. Zahir,. dışı güzel, hoş olsun da içi ne olursa olsun diye düşünüyor, gösterişe kıymet veriyoruz. Hocanın kürk hikâyesi mefhumunca, kürklerimizin, giyecek elbiselerimizin iyi olmasını düşünüyor, arzu ediyor, tetbirler alıyoruz da kürkü, elbiseyi giyecek olanın kafasının, tefekkür tarzının nasıl olması lâzım geldiğini düşünmiyen, daha mütekâmil kafalaya sahip olmak için tetbirler almanın zaruri olduğunu hatırımıza bile getirmiyoruz. Heyhat!!. Hâlâ mazruf ile değil de, zarf ile meşkulüz.

Halledilmesi [illegible] üzerinde fikir yormayıp, kendiliğinden halledilecek bir mesele üzerinde ısrarla durmak insanı cidden üzüyor. Hemen söyliyelim ki, efendiler, bu mesele merak etmeyiniz kendi kendisini halledecektir. Zira: Nüfuzumuzun % 80 nini teşkil eden köylerimizde çarşaf yoktur. İlâç için arasanız bir tane bile bulamazsınız. Çarşaf varsa "ki ara sıra görüyoruz, var,, şehirlerdedir. Unutmamalı ki bunların şehirlerdeki miktarı da azdır. % 5 var mı bilmem. Bu miktarın da her sene, hattâ her ay biraz daha azaldığını fikri ve sosyolojik bir hakikat olarak kabul etmek lâzımdır. Artık, Cumhuriyet devrinde doğub büyüyen, az çok tahsil gören bir genç kıza, çarşafı isteseniz de giydiremezsiniz. Komşunun kızı japone kollu elbise giyer, dudaklarını boyar, saçlarını bir erkek gibi keser, böylece sokağa çıkarken, onun yanı başındaki diğer komşu kızı çarşaf giymeyi, umacılar gibi dolaşmayı ne düşünür, ne de arzu eder. Artık devir geçmiş, tarihin malı olmuştur. Buna mukabil, 60-70 yaşlarındaki bir nineyi de, 7 yaşında çarşafa girmiş, ömrünü onun içinde geçirmiş, onunsuz sokağa çıkarsa herkesin şehvetle kendisine baktığını zanneden bir nineyi de çarşaftan ayıramazsınız. Bunlar Cumhuriyetin ilânı gününden beri çarşaf giyerlerdi. Yine de giyiyorlar, son nefesine kadar da giyeceklerdir. Bu arada bir kaç tane genç çarşaflı görüyorsunuz onlar, bataryanın [illegible] üstünde görünen parçalarıdır. Bunların adedi çoğalmıyor, azalıyor.

Geçenlerde 70 kişilik bir otobüse [illegible] bir kadın ile kızı olduğunu sandığım genç bir kadın bindi. Genç [illegible] erkekleri yararak ileriye geçti ihtiyar kadın geride, kapının ağzında kaldı. Tereddüt etti. Etrafına bakındı. Sabredemedi. "Kızım, ben erkekler arasında kaldım. Ayıb değil mi? [illegible] diye seslenince bütün otobüstekiler gülüşüverdiler. Yaşlıca bir adam "Hanım sen yanlış bindin. Kadınlar otobüsüne binecektin.,, diye alay etti. Eminim ki kızı da [illegible] Kendisi de büyük bir pot kırdığından utandı.

Bu gün gelecek, 5 sene sonra, 10 sene sonra derde deva için arasanız [illegible] bir tane bile bulamıyacaksınız. Bunların nesli, bu türlü düşünenler, her sene biraz daha azalmaktadır. Bu itibarla çarşaf dâvası bence mühim bir dâva değildir. Bizim halletmemiz icabeden, bizi bekliyen daha mühim dâvalar vardır. Onları [illegible]

Hem efendim bunlar izafi itibari şeylerdir. Kılık ve kıyafet bir milletin, medeni, mütekâmil millet olduğunu gösteren hakiki değil, zahiri sebeplerdir. İnkılâb ile köylünün fesini, şalvarını, çepkenini çıkarıp şapka, pantolon ve çeket giydirdik. ama o başlar fes altında nasıl ve ne düşünüyorlarsa bugün şapka altında da aynı şeyleri düşünüyorlar. Öyle ise kılıklardan önce, kafaları, tefekkür tarzlarını değiştirmek daha ehem ve elzem dâvalarımız olmalıdır. Ecdadımızın kocaman kallâvi kavuklar giyiyorlardı ama, Süleymaniyenin plânlarını, muhaç ve Çaldıranın tabyelerini, donanmanın, tersanenin, işleyiş tarzlarını düşünüyorlardı. Annelerimiz çarşaf giyiyorlardı ama, Mevlânaları, Akşemseddinleri, Emir Buharileri, Ali Kuşçuları yetiştiriyorlardı. Mumine Hatun 8 yaşındaki oğlu Mevlânanın elinden tutarak "oğlum burası babanın kütübhanesi,, diye gösterdikten sonra "oku, milletine, memleketine hayırlı bir unsur olmaya çalış. Allah, malı dilediğine, fakat ilmi dileyene verir. Göreyim seni hava ve heves yolunu değil, ilim, fazilet ve irfan yolunu tut,, diye öğüt veriyordu. Ama sokağa çıkarken de çarşaf giyiyordu. Çarşaf giyerek böyle düşünmek mi, japone kollu elbise giyinip, ömrü hava ve heves ile geçirmek mi yeğdir? Fakat bence ne o, ne de bu zamana uymak, değişikliği kıyafetlerden ziyade kafalarda yaratmak lâzımdır.

— Sahte Kahramanlar!.. —

POTÖFİ'den PARÇALAR:

Esarette herkes yavaş konuşuyordu; memleket için çalışmak cesaretini ilk gösterenler biz olduk! Hareket bayrağını ilk defa biz açtık.. Feryadımızla vatanı derin uykusundan biz uyandırdık. Tabut olan ve içinde ceset olarak bir millet yatan toprağı biz harekete getirdik ve milyonlarca kalb birden vurdu.. Vatan eriyerek bir tek duygu hâline geldi. Duygu: «coşkunluk», söz: «hürriyet»di. Bu eşsiz güzellikte bir [illegible] Dünya [illegible] zaman büyük babalar bu çağı torunlarına anlatacaklar.

Çarpışma devam ederken biz itibar ve şöhret içinde idik: Lâkin, birdenbire bu şan ve şöhret [illegible] Savaşta bulunmıyanlar zaferin başına üşüştüler ve çelenkleri topladılar; zira çeneleri kuvvetli idi. Harb olurken saklanan yahut uyuyan bu kalabalık zafer kazanılınca: «Savaşı biz yaptık!» diye bağırdı. Şeref ve mükâfat varsın sizin olsun.. Biz ne şeref için mücadele ediyoruz, ne mükâfat için.. Eğer yeniden savaşmak icabederse biz yine orada bulunacağız. Kendimiz için felâket, sizin için çelenkler toplıyacağız. Çalınmış şöhreti ve şerefi siz taşıyın. Biz onları başınızdan [illegible] Mükâfatı biz şunda buluruz, şununla avunuruz: Şeref kimin olursa olsun faydası vatanındır.

İ Z L E R

Gümüşten bir iz bırakarak
geçti vapur...
Bütün günahlar gibi.
Ne var ki:
Günahlarımızın bıraktığı iz
Gümüşten değildi.

Cemil SAHİR

www.ulkunet.com

AYASOFYA!

1953 te İstanbul'un tam 500 üncü Fetih Yıldönümünde «Ayasofya» yazımızdan dolayı Ağır Ceza Mahkemesine verilmiştik. Dâvaya mevzu olan yazı ile, Ağır Ceza Mahkemesinde yaptığımız ve o zamanlar büyük bir alâka toplamış bulunan müdafaamız aşağıdadır.

2. Ağır Ceza Mahkemesi Yüksek Makamına

Ankara

Muhterem Hâkimlerim;

Huzurunuza çok garip, çok acı, çok ağır isnadlarla çıkarılmış bulunuyorum! Çünkü davaya mevzu olan yazı ile bana isnat olunan suçlar arasındaki uçurumu hiç bir vicdan; hiç bir kanaat ve âdalet ölçüsü dolduramaz!. Biz 15 yıla varan neşriyat hayatımızda, daima millî mevzuları ele alan, bu mevzuları duyan, yaşıyan, yazılarımızla yaşatan bir insan olarak tanınmışızdır. [illegible] hısların, fertlerin sınırlarını aşan, milleti alâkadar eden her mevzu beni yakından alâkadar eder. Mecmua, Broşür, kitaplarla yaptığımız neşriyat incelenirse görülür ki, bu neşriyat, ilmî' millî mevzuları ele alan yazılarla doludur.

İşte sayın savcımızın "milli mukavemeti kırıcı" deyu 161 madde ile huzurunuza [illegible] [illegible] olan millî piyangodan başka bütün millilerin dostu, gayrı millilerin düşmanıyız. Yazımızın başlığı "Ayasofya" ismini taşıyor. Yazı Ayasofya'ya aittir. Bu bina tarihî bir binadır. Bir devir açıp, bir devir kapayan Fatihin ilk hutbeyi okuduğu bu binanın İslâm - Türk âleminde bambaşka bir mevkii vardır. Yeni zamanlara ilk nefesi, ilk nefesi [illegible] Ayasofya [illegible] tir. Onun için iddia makamının "bir Camii müze haline getirmek müslümanlığın ortadan kaldırılması demek değildir" demesi hiç bir mana ifade etmez. Kaldı ki biz yazımızda böyle bir şey de söylemiyoruz...

Geçen sene Ayasofya'yı ziyaret etmiştim. Binaya girer girmez, muazzam perişan bir boşluğun içine düştüm sanki!.. Ayasofya'yı camileştiren ne varsa imha edilmiş, İslâmın, Türklüğün takdir ve tebcil ettiği Allah - Muhammed gibi büyük isimler yerlere indirilmiş bu tarihî perişanlık, bu kendi kendini inkâr dekoru içinde, eski günleri, İstanbul'un fethini [illegible] tih'in okuduğu ilk fetih hutbesini duyar gibi oldum.

Tâ.. asırların, nesillerin arkasından gelen bir sesle boş kubbelere şöyle seslendim.

"Ey İslâmın nurû, Türklüğün gururu Ayasofya!.. Şerefelerinde fethin, Fatihin [illegible] [illegible] neden böyle bomboş, neden böyle bir hoşsun? Hani minarelerinden göklere yükselen, tâ maveradan gelen ezanlar?! Hani o ilâhi devir, ilâhi nizamlar?!.. Ayasofya ses vermiyor, Ayasofya bomboş, Ayasofya bir hoş!.. Ayasofya, Ayasofya seni bu hale koyan kim? Seni çırıl çıplak soyan kim?." ilahiri.. Bir mabet, tarihi bir mâbet içinde idim.. Elbette böyle bir yazının dinî bir hüviyeti olacaktı. Fetihten Fatihten tarihten bahsediyordum. Bu bakımdan da millî bir cephesi olacaktı; böyledir de.

Böyle bir yazıya nasıl olur da "161.. Maddenin ağzıyla "Millî menfaatları kırıcı" "[illegible] bozucu", "Düşman karşısında memleketin mukavemetini azaltıcı", "yabancılarla işbirliği yapmak" v.s. v.s gibi bizi çileden çıkartan, bizim can düşmanımız komünistlere isnat edilebilecek en şeni, en deni suçlar isnat edilebilir? Şimdi beni götürsünler, Ulus meydanında ipe çeksinler.. razıyım.. Belki bilmeden meselâ uyurken gece bir suç işlemişimdir. Fakat beni bile bile, şuurla senelerce mücadele ettiğim böyle iğrenç suçlarla muvakkaten de olsa suçlandırmasınlar!

Bizim davamız açıktır; meydandadır. Bu dava [illegible] parolasını teşkil eden Allah — Millet — Vatan davasıdır. Biz bu 3 Büyük gerçeğe delicesine bağlıyız. İlhamımızı, heyecanımızı bu menbalardan alıyoruz. Bunların aleyhinde tek kelime söylemeyiz, yazmayız; elimizden gelirse söyletmeyiz, yazdırmayız da.

Dâvaya konu olan yazı, bilirkişi raporunda da belirtildiği gibi millî [illegible] [illegible] millî mukavemeti takviye eden, hisli hüzünlü, bir bakıma hayali, tarihî romantik neviden dinî bir yazıdır. Bilirkişiyi biz seçmiş değiliz. Kendileri seçmiştir. Fakat rapora yine kendileri itiraz etmektedirler. Bir muharrir olduğu kadar aynı zamanda içtimaiyatçı, estetikci olan İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun mutâalasına sayın savcı "5" bende kadar iştirak edebileceğini ancak bundan sonra [illegible] iştirâk edemiyeceğini söylüyor.

Halbuki bilirkişi raporu, bir bütündür. Birinci bentteki mutalâalar, sonuncu bende kadar sebep netice münasebetleriyle sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. Bu hususta [illegible] bir selahiyet sahibi olan Profesör, davaya konu olan yazıyı muhtelif yönlerden, din, iman, heyecan, psikoloji, sosyoloji, estetik, politik, her cepheden tetkik [illegible] okuyucular üzerindeki tesirine, reaksiyonuna varıncaya kadar incelemiş, raporunu vermiştir. Filhakika raporda "Bu yazıyı dinsiz okusada dindar okusa'da hiç bir harekete geçmez" [illegible] kadar bedahete, sarahete rağmen, iddia makamı, bizi muteassıp halkı Ayasofya'nın işkaline, Hükûmet aleyhine harekete geçirmekle itham etmektedir. Ne gülünç bir iddia... Yazı neşredileli "10" ay olmuştur. [illegible] iddia ettiği gibi, yazımız onların diliyle mutaassıp, bi[illegible] halkı [illegible] [illegible] yıldönümü bulunmaz bir fırsattı. Görülüyor ki iddia makamı hayalatla meşkul. Bize vakalarında tekzip ettiği olmuyor [illegible]. Hakikat şudur ki, yazımız üzerine harekete geçen mutaassıp halk değil, çoktandır müddei hususi [illegible] gelen müddei umumiler ve ona emir verenlerdir. Doğrusu biz inkılâbın ve Cumhuriyetin koruyucusu C. Savcılarınızın bu kadar muteassıp olduğunu bilmiyorduk!.

İddia makamının diğer bir iddiası da şudur: Biz [illegible] - Yunan dostluk münasebetlerini [illegible]. Bir kısım vatandaşlar arasına nifak sokmuşuz. Ağlar mı[illegible]

www.ulkunet.com

Efendim, her memlekette böyle yazılar yazılır ve yazılmaktadır. Bunlar siyasî münasebetlere tesir edici, siyasî makaleler değildir. Kaldı ki satışı 100.000 ni aşan gazetelerimiz, bu arada "Yeni Sabah" ve "Hürriyet" Türk yunan münasebetlerine dair çok ağır yazılar yazmışlardır.

Sayın Savcılarımız bunları görmüyor da, benim "10" ay evvel mecmuamda neşrettiğim siyasetle, politika ile zerre kadar alâkası olmayan, şairane bir uslupla kaleme alınan, Ayasofya'nın boş kubbeleri altında eski günleri, fetih günlerini hayal eden yazımı mı görüyorlar.. Çoktandır unutulan, rüzgâr gibi gelip geçen bu yazı mı Türk Yunan dostluğunu bozuyor.. Şimdi müsaadenizle size Hürriyet Gazetesinin 9 Temmuz 1953 tarihli başmakalesini okuyorum. Dostluk münasebetleri bakımından bir benim yazıma bakılsın, bir buna.. Bütün mesele kurt - kuzu hikâyesinden ibaret.. Burada Adaletin huzurunda bir siyaset adamı gibi konuşacak değiliz Hangi dostluk efendim..

Komşumuzun dün daha yaktığı yıktığı ocaklar tütmedi. Ne münasebet efendim; Her milletin kendine göre, mukaddesleri, tarihi, hissiyatı vardır. Bunlar millî kıymetlerdir. Bu husus politikayı, politikacıları, hele siyasetle asla alâkası olmıyan adalet cihazını hiç ilgilendirmemesi iktiza eder.

Yunanistan'da Fetih yıldönümü münasebetiyle, hatta ondan daha evvel neler olmuştur, neler olmaktadır. Bunlar hepinizin malûmu. Bütün bunlara rağmen Hariciye Vekilimiz şu günlerde yine Atinadadır. Siyaset adamları başka, biz başkayız.

Rica ederim; insaf edilsin, zaman zaman Atina so kaklarında Kıbrısın Yunanistan'a ilhakı için yapılan nümayişler, Türk elçiliğine doğru yürüyüşler olup, bu vesile ile Türk düşmanlığı yapılırken İstanbulun Türkler tarafından fethinin mâtemini bütün Yunanistan, devlet adamları, din adamlarıyla birlikte tutar, Kilise çanları âfa kı inletirken, Türk - Yunan dostluğuna rağmen Batı - Trakya Türklerinin toprakları ellerinden alınırken, ecdat yadigârı camilerimiz Türbelerimiz Yunan makamları tarafından yıktırılıp taşları helâ yapmak için kullanılırken, Yunan gazeteleri bize İstanbul ismini dahi çok görüp İstanbulun "Kostantaniye,, olmasını isterlerken, İstanbulun yerli Rumları da dahil, Ayasofyanın Kilise olması için geniş propaganda yapılırken, Anadolunun bir köşesinden garip Müslüman bir Türk çocuğu İstanbula gelmiş., Ayasofyayı, Fethin, Fatihin mabedini ziyaret etmiş.. Ayasofyanın baş, kubbeleri altında tarihinin ecdadının, dininin imanının sesini duymuş, duyurmuş.. Çoktandır öksüz kalan minarelerde bir ezan sesi, duymak istemiş. Çok mu; insaf edilsin!. el insaf.. Neredeyiz Hangi memlekette-yiz?

Bidayette de söylediğim gibi savcılık bu dâvayı yanlış yere getirmiş.. Dosyayı Yunanistana gönderseydi daha iyi etmiş olurdu.

İstanbulun, hattâ İzmirin Yunan olduğunu soyliyen, bunun üzerine şiirler kasideler yazan Yunan muharrirlerini, şairlerini Yunan hükümeti teşvik, tebcil ederken, Ayasofya da tekbir ses, tekbir sesi, ezan sesi işitmek istiyen bir insanı bizimkiler vatana ihanet suçuyla ağır ceza mahkemelerine sevkediyor..

Bu mukayese beni çıldırtıyor, çıldırtıyor beni!.. Sanki karşımda, iddia makamında, Müslüman bir Türkü değil, Athenegorasın mümessilini görüyorum!. Ürperiyorum!. ürperiyorum!....

Din gayretiyle, iman gayretiyle kurtulan, şehitler ve gaziler memleketi olan bu memlekette kendi öz vatanımızda, kendi vicdanımızın kendi imanımızın, kendi tarihimizin, irfanımızın sesini duyurmak, neden, niçin hangi ölçülere göre suç oluyor?!.

Anlamıyorum, anlamıyorum. Sayın savcımıza göre biz bu yazı da samimi değilmişiz.. Ne bilmişler?. Nereden bilmişler, kalbimize mi girmişler? Acaba kalbimiz solda olduğu için bize solcu mu demek istiyorlar?. O nun için mi, solculara, sabotajcılara "5,, kollara tatbik edilen 161. maddeyi bize tatbik etmek istiyorlar. Samimiyet!. Ben serapa samimiyet, serapa iyi niyet, serapa göz yaşı olan bir adamım..

Bu yazıyı yazarken ağlıyordum. Arkadaşlara okudum.. Onlar da ağladılar, ısrarla rica ettiler: Bunu önümüzdeki sayıya koy diye.. Ben, de koydum.

Yine iddia makamı yazımızda bir takım hususi maksatlar arıyor. Rica ederim: Benim Ayasofya Camî olunca ne gibi bir hususi maksadım, menfaatım ola bilir?!

Ayasoyya'ya müezzin mi olacağım, imam mı? Asıl hususi maksatları olanlar karayı ak akı kara göstererek her ne bahasına olursa olsun bizi mahkûm ettirmek istiyen müddeiumumilerdir.

Sayın savcımız, geçen celsede serdettiği iddianâmesinde, Ayasofyadan bahsederken mütemadiyen, "aslında kilise olan", "aslında kilise olan,, deyu kilese kelemesi üzerinde ısrarla durdular. Bana bu çok ağır geldi!. Muhterem savcımız, bırakalım onu Rumlar söylesin.. Biz Türküz, Müslümanız. Biz bize yakışanı söyliyelim. Aslın da bizim de maymun olduğumuz söyleniyor.. Şimdi hangi baba yiğit ben maymunum deye bir iddia da bulunabilir.. Eskiden, bundan 1000 sene evvel İslâm - Türk; istilâlarından evvel Anadoluya "Diyar-ı Rum,, deniliyordu.. Yoksa Ayasofya gibi bizim olan, bizden olan herşeyi yıkıp, silip süpürüp Anadoluyu da tekrar.. Diyar-ı rum,, mu yapacağız?.. Athenagoras bunu duysaydı savcımızı alnından öperdi.. Bu ne mantık, bu ne iş, bu ne gidiştir!. Sonra sayın savcımızın iddia ettiği gibi ben bu yazında hiç bir dini hatta bir milleti itham etmedim. Ben kendi kendimizi tengit ettim. Yazımız da sâdece "köhne Bizans,, tabiri vardır. Bu tarihin hükmüdür. Bunu Bizans tarihleri dahi itiraf ediyorlar.. Kraldan ziyade kıralcı, Kostantinden ziyade Kostantinci olmak neye?!..

Biz bir hakikatı tesbit ettik. Bu hakikat şunlar: 500 yıldır cami olan bu büyük mâbet câmi olmaktan çıkmıştır, çıkarılmıştır. Evvelâ hukuken, kanunen buna hiç bir kurul ve otoritenin hakkı yoktur. Yine savcının iddiası hilâfına, dinimizin tebcil ve takdis ettiği" Allah-Muhammed,, gibi levhalar, büyük isimler yerlere indirilmiş, çok büyük oldukları için kapı dışarı edilememiştir. Gözlerimle gördüm...

Bizans devrine ait ne varsa, büyük [illegible] ortaya çıkarılmış, bizden olan, bize hitap eden her şey imha edilmiştir. Ayasofya şimdiki haliyle içinde mum yanmıyan, istavrız, günah çıkarılmıyan bir kilisedir. Elbette Müslüman bir Türk olarak, bundan hüzün duy-dum. İdare ve siyaset adamları ne derlerse desinler, nasıl düşünürlerse düşünsünler. Biz her yapılan değişikliği alkışlamak, her olanı, her söyleneni, kabul etmek mecburiyetinde değiliz! Acı duymak hakkımız da mı yok!

www.ulkunet.com

Muhterem hâkimlerim:

Sayın savcımız 161. madde de tutunamayınca işi bu sefer 163. maddeye nakletti öyleya beğen beğendiğini. herkes reyinde hür.. Demokrasi bu.. Biri tutmazsa biri tutar.. Neredeyse bütün maddeleri üzerimde tatbik edecek! At babam at... 163. madde. Dini neşriyat yapanların başında Demokles'in kılıcı gibi sallanan meşhur madde.. Bu maddeye göre Devletin esas nizamlarını sarsmak. Bu nizamı dini inancalara uydurmak, siyasi **nüfus ve şahsî menfaat tesis eylemek.. Dini siyasete alet etmek...,, Duya duya, söylene söylene ezberlediğimiz bu madde.**

161. gibi bütün bunlar da benim mizacım. yolum, dâvam hilâfına zıd iddialar, isnadlar.

Şu Ayasofya yazısı Devletin hangi içtimai nizamını sarmış allah aşkına.. İktisadi mi, siyasi mi, içtimai mi? Siyasî menfaat.. Ben siyaset, parti, patırtı deyince gaf dağının arkasına kadar kaçan adamım. İçi parça parça olan adamım! Ne siyaset ne kiyaset, ne riyaset!.. Hiç bir şey yok ben de.. Hiç bir partiye, hiç bir siyasi, gayrı siyasi teşekküle girmiş değilim. Hiç bir yerin, hiç bir adamın adamı değilim.

Dini siyasete alet etmek... alet olmak.. ve hele din gibi mukaddes bir duyguyu alet olarak kullanmak, en çok iğrendiğim şeyler.. Hepsinden el Hazer!.. el insaf!.. Nice nice mahkûmiyet ve mahkûmiyetlere göğüs gererek 7 sene de ancak "20,, sayı çıkarabildiğim şu mecmua ne mi? Şahsi nüfus, siyaset, servet...

Muhterem Hâkimlerim:

Biz kurultay, nutuk, politika adamları değiliz. Samimi,mümin, gerçek dâva adamlarıyız. Bize isnad edilen suçları şiddet ve nefretle reddediyorum. Buraya kadar oynanan oyun siyaset oyunudur. Şimdi II. Ağır Ceza Mahkemesinin huzurundayım. Artık politika bitmiştir. Vicdanlar, kanunlar konuşacaktır. Benim beraatım için fazla değil, Adaletin A harfi kâfidir. Sizden bunu bekliyorum.

Osman Yüksel

AYASOFYA!

Ey islâmın nûru, Türklüğün gururu Ayasofya!. Şerefelerinde fethin, Fatihin şerefi ışıl ışıl yanan muhteşem mâbet!...

Neden böyle bomboş, neden böyle bir hoşsun?!. Hani minarelerinden göklere yükselen, tâ mâveradan gelen ezanlar?!.. Hani o ilâhî devir, ilâhi nizamlar?!.

Ayasofya ses vermiyor. Ayasofya bomboş, Ayasofya bir hoş!..

Hani nerde, şu muhteşem minberde, binlerce erin, binlerce gazinin baş koyduğu şu temiz yerde şimdi hangi kirli ayaklar dolaşıyor!. Ayasofya, Ayasofya! seni bu hale koyan kim; seni çırılçıplak soyan kim?

Hani kubbelerden gönüllere, gönüllerden kubbelere gürül gürül akan, sineler yakan, Kur'an sesleri...

Kur'an sesleri dindirilmiş, Müslümanlar sindirilmiş, Allah, Muhammed, hülâfa-i raşidîn, bu din ulularının isimleri kubbelerden yerlere indirilmiş!.

Fethin, Fatihin mabedinden kitabı mübini, bu ulu dini, kaldıran kim? Dinimize imanımıza saldıran kim?!.

Asırlık surların arkasından, köhne Bizansı hortlatmak istiyen eller kimin eli, bunu söyliyenler kimin dili, Ayasofyayı puthane yapan hangi delidir?!.

Elleri kurusun, dilleri kurusun.. Ayasofya, Ayasofya! Seni bu hale koyan kim?. Seni çırılçıplak soyan kim?..

Ayasofya! Ey muhteşem mabet!. Merak etme. Fatihin torunları yakında bütün putları devirip seni camiye çevirecekler. Gözyaşlarıyla abdest alarak secdelere kapanacaklar.. Tehlil ve tekbir sadaları boş kubbelerini yeniden çınlatacak.. İkinci bir fetih olacak.. Ozanlar bu fethin destanını yazacak, ezanlar ilânını yapacaklar. Sessiz ve öksüz minarelerinden yükselen tekbir sesleri fezaları inletecek.. Şerefelerin yine Allahın ve onun sevgili Peygamberi Hz. Muhammedın şerefine ışıl ışıl yanacak... Bütün dünya Fatih dirildi sanacak.. Bu olacak Ayasofya, bu olacak!.. İkinci bir fetih, yeni bir basülbadelmevt.. Bu muhakkak.. Bu günler yakın. belki yarın. belki yarından da yakın...

Serdengeçti Osman Yüksel

Hasan Ali Yücel

Yücel yine sahnede.. Cumhuriyet'te sık sık arzı endam ediyor.. Hazreti «Yarın Pazar»da da görüyoruz. İftiraya, gadre uğramış mühim bir adam pozunda..

Geçende yüksek [illegible] birinde konferans da vermiş.. Benimle uğraşanlar, bana iftira edenler belâlarını buldular. Kenar Öner denilen herif geberdi. Benim zamanımda üniversiteden koğulmuş biri de hapishanelerde çürüyor. buyurmuş. Hep yüksek fikirlerden, Mevlâna'dan, aftan, merhametten bahseden şu adamın hıncına, kinine bakınız. Ölen bir adam için kullandığı kelimelere bakınız. Hapishanede çürüyen de benim.. Bay Yücel, bizi çürüdü sanıyor ve seviniyor. Allaha çok şükür ki çürümedik. Çürüyen, siyasî mevta haline gelen kendisidir. Biz yürüyoruz; yolumuzda yürüyoruz.. Konferans bittikten sonra talebelerden biri: «Efendim siz'in için çekiç - orak biçiminde enstitü binaları yaptırdı diyorlar..» deyince Yücel şu cevabı veriyor: «Sen gittin mi? Gördün mü? Madem ki biz o biçim yaptırmışız, onlar bugün aynı binaları niçin kullanmıyorlar?»

Cevabı beğendiniz mi, on binlerce lira sarfiyle yapılan bu binaları yıkacakmışız.. Onlar da iyi D.P. iktidarıdır.. Malûm, mahut, köy enstitülerinin bânisi, hâmisi olan bu adamlar ellerinden gelse D.P. iktidarını bir kaşık suda boğacaklar.. Şurada, burada nutuklar çekerek, makaleler yazarak iadei itibar ve iktidar sevdasındadırlar. Dikkatli olalım!

www.ulkunet.com

KAFKASYADA KORKUNÇ

ESİR TÜRK İLLERİ

Şurada Kıbrıs'ta 80 bin Türk vardır. Siz koparılan yaygaralara bakmayın.. Her türlü hak ve hürriyetleine **sahiptirler..** Yanıbaşımızdadır.. Gidiyoruz, görüyoruz.. geliyorlar konuşuyoruz.. Aramızda Demir perde, hapsane duvarı yoktur. Buna rağmen Yunan talepleri karşısında gösterilen heyecanı, hassasiyeti yerinde buluyoruz...

Fakat bütün bunlar olup biterken, bizlerden şimdi çok uzaklarda, meçhul topraklarda Bolşeviklerin zulmu altında inim inim inleyen kan kardeşlerimizi din kardeşlerimizi düşünüyor muyuz? Azerbaycan, Kafkas ne âlemde? Orta Asya - Ana vatan Türkleri.. Garbi Türkistan, Kızıl Çinlilerin eline yeni düşen Şarkî Türkistan.. [illegible] gar, Urumcı, Bu Anavatanın, ana şehirleri... Hafızamızı, duygumuzu kaybetmiş gibiyiz.. Bu topraklarda 80 bin değil 50 milyona varan Türk, Türklük ne oldu? Koskoca bir âlemi, koskoca bir milleti tarihe mi gömdük, mezara mı? Biz Anadolu, Türklüğü onların bir koluyuz. Küçük Asya bugünkü vatanımız Büyük Asya'nın bir parçasıdır. Kol göğüsden, parça bütünden kopmuş, ayrılmış!

Hani ayrılık Türkümüz? Hani **Türkümüz?!**

Gençliğe gerçek ataları unutulmuş.. Hakikat diye türlü masallar martavallar yuturulmuş.. Bir zamanlar Esir Türk ellerinin kurtuluşunu istedik deye, bu mazlum insanlara, bizden olan Türk Müslüman insanlara içimizde muhabbet besledik deye, şehirlerden şehirlere mi sürülmedik, tabutlarda zincirlere mi vurulmadık, çarmıhalara mı gerilmedik?! Keşke o ruh, Türklük ruhu, Türklük sevgisi yeniden doğsa da yine zindanları boylasak...

Ne yapsak, neylesek, ne söylesek derdimizi duyuramıyoruz?!

Evet milletler [illegible] lâl tanıyan, Birleşmiş Milletler kurulu var; Güvenlik Konseyi var. "NATO" su var, şu var bu var.. Fakat bunlar bizim için değil.. Arap-İsrail Hududunda bir yahudi ölürse, Birleşmiş Milletler o zaman toplanır.. Güvenlik Konseyi o zaman harekete geçer..

Kırım'da, Kafkasya'da, Orta Asya'da, Şarkî Türkistan'da öldürülen- bir değil, bin değil, yüzbin değil, milyonlardır.

Şimdi size Almanya'da "Münih" de çıkan, Birleşik (Kafkasya) Dergisinden Kafkasya'daki Rus katliamına ait şu yazıyı nakilediyoruz.. "MATEM GÜNÜ" başlığını taşıyan **"Mogoma" imzalı bu yazı da aynen şöyle deniliyor;**

"Kafkasya dağları boğun eğmeli veya imha edilmelidir".

Çar 1. Nikola

Medenî milletler, dünyayı demokratik prensipler ve sosyal hakkaniyet esasları üzerine yeni baştan tanzime çalışırlarken, Sovyet hükûmeti (bundan altı yıl evvel), Şimalî Kafkasya'da, emsali görülmemiş kanlı [illegible] cinayet irtikâp etti. Bu hâdise Kremlin [illegible] vicdanında [illegible] [illegible] olarak kalacaktır.

[illegible] milletlerin hürriyeti ve hukuk müsavatı bahsında, Propagandada hokkabazlığından asla vaz geçmeyen Moskova, tarihin ilk ve orta çağlarında hiç bir zâlim hükümdarın aklu-hayalinden geçmeyen korkunç bir cinayet işlenmiştir.

11 Şubat 1943 tarihinde. Stalin, **Molotov, Kaganoviç, Mikoyan ve** [illegible] iştirakile hazırlanan bir **kararname ahkâmınca, 1944 yılında,** Şimalî Kafkasya'daki Çeçen-Inguş muhtar Cumhuriyeti ilga edilmiş; halkın bir kısmı, polis ve kızıl ordunun müştereken tertipledikleri katliam neticesinde imha edilerek, geriye kalan kısmı, bir gün içerisinde Sibirya'ya ve Orta Asyaya sürülmüştür. Öldürülen veya sürgün edilen bu bedbahtların miktarı böylece 800 bin kişiyi bulmuş ve Çeçenlerin [illegible] seneden beri yaşadıkları [illegible] [illegible] [illegible] eser kalmamıştır. [illegible] [illegible] yerlerine ise Orta Rusya'dan getirilen [illegible]

Aynı akıbete Karaçaylılar ve Balkanlılar ve Adige muhtar eyaletinin bazı bölgeleri de maruz kalmışlardır. Bu muhtar eyalet ve Cumhuriyetler, 1921 de Bolşevikler tarafından işgal edilen Şimalî Kafkasya Cumhuriyetine dahil [illegible] korkunç cinnayeti, Prof. Avtorhanov [illegible] şöyle tasvir etmektedir:

1944 yılının 23 Şubat sabahı, Çeçen-Inguş muhtar Sovyet Cumhuriyetinin bütün aul'larında (köylerinde) beklenilmeyen bir müjde dolaştı: Almanya üzerinde kazanılan parlak galibiyet münasebetile, kolhozların ve NKVD nin ilgası, siyasî mahkûmların affı ve **birçok hürriyetlerin ihyası** hakkındaki hükûmet kararnamesi bugün ilân edilecektir. Bu kadar tantanalı bir merasimin 23 Şubat'ta, yâni Kızılordunun 26 ncı senei devriyesinde yapılması tabiî idi Kararnamenin ilânı merasimi, Kızılordu ile Çeçen-Inguş halkının "kardeşleşme" havası içinde vuku bulacaktı.

Her köyde böyle konuşuluyordu [illegible] garnizon kurmuş olan kızıl askerler de köylülere böyle söylüyordu. Hükûmet makamlarından yalnız tedhiş ve mahrumiyet görmüş olan halk bu söylentilere pek de inanmıyordu.

Fakat 23 Şubat gününün meş'um sabahında rengârenk hava fişekleri, askerî bando ve millî oyun havaları etrafı neş'e ile doldurmağa başlayınca, korkunun yerini tecessüs istihlâf [illegible] akmağa başladı. Hoparlörler ana dilde günün programını ilân ediyorlardı: Millî oyunlar, kırdaş dansları ve şarkıları, binicilik musabakaları, güreşler, mükâfat tevzii, affı umumi...

Köy meydanları sür'atle doldu. Halk her taraftan akıp geliyordu: Merasim, ilân edilen prog̃rama tamamile uygun olarak, muntazam bir seyir tâkip ediyordu. Fakat iş programın son faslına, yâni "affı umumî" nin ilânına ve "hürriyetlerin ihyası" na gelince —sert bir kumanda sesi duyuldu: "eller yukarı" ve korkunç [illegible] başladı.

Yirmidört saat içerisinde, bütün Çeçen-Inguş Cumhuriyeti tepyekûn [illegible] ve çocuklara, sokağa çıkmamak şartile, [illegible] müsaadesi verilmişti. İkinci günü, halkın kapalı Amerikan kamyonlarında ve yaya olarak sevkine başlandı. Erkeklere yanlarında hiç bir şey götürmeğe müsaade edilmedi. Kadınlara ancak beşer kiloluk bagaj almak hakkı verildi"

Mahpus halkı istasyonlara getiriyorlardı. Katar şefi insanları "tane tane" sayıyor, Orta Asya ve Sibirya'ya giden yük vagonlarına tıkıyordu.

www.ulkunet.com

KANLI, RUS KATLİÂMI!..

Asien Osetyalı olan ve bir müddet evvel hürriyeti seçen" sabık kızılordu albaylarından Tokayev'in açıkladığına göre, birçok Çeçen-Inguş facianın vuku bulduğu mitinglerde katledilmişti.

"Bu zulme, bu hainliğe ağlamak ve hayret etmek bize düşmez. Dağların hürriyet ve istiklâl için yaptıkları yarım asırlık mücadeleyi hatırlıyoruz. Şamili hatırlıyoruz. Çarların ve Sovyetlerin istibdadı altında geçen yılları hatırlıyoruz. Ölelim, vatandaşlar, fakat şerefle ölelim! Silah başına, dağlılar!"

Bu sözleri, Inguş köylerinden birinde yapılan mitingde, kızılordu binbaşısı [illegible] bir Inguş söylemişti. Bu bütün halkın sürgün edileceğini ilân eden Rus A[illegible], onun cevabıydı.

[illegible] guş binbaşısını ebediyen susturdu. Böylece kahraman[illegible] başı değildi. Birçok dağlı ve bu meyanda kadınlarla çocuk çağındaki delikanlılar, Rus makineli tüfeğine göğüs geriyor: "Ateş et Rus, ateş et!" diye haykırıyorlardı.

Sürgün edilenler Temerküz kamplarına yerleştirilmişti. Bu arada Kazakistan'a sevkedilenler, "ölüm dağı" adı verilen bölgeye getirildiler. Burada Malarya hastalığı öyle büyük bir şiddetle hüküm sürmektedir ki, ölenlerin cesetleri üst üste yığılınca bir dağ şeklini alıyor.

Şimalî Kafkasya'nın başka bölgelerinden sürgün edilenlerle, aynı akıbete uğrayan Çeçen-Inguşların ve Karaçaylılarla Balkarların miktarı bir milyonu bulmaktadır.

Bu talihsiz kardeşlerimizin müdafaası için, Şimalî Kafkasya Millî Komitesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine yaptığı müracaat [illegible] sef bir netice vermemiştir.

[illegible] Çeçen-Inguş Muhtar Cumhuriyeti[illegible] ilgası [illegible] hakkındaki kararnameyi, ancak 25 Haziran 1946 tarihinde, yâni bu korkunç vahşetin vukuundan iki buçuk sene sonra neşrettiler. Bunu yaparken de, Çeçen-Inguş'ların İkinci Dünya harbi esnasında güya Almanlara yardım ettiklerini ve isyan çıkardıklarını iddia etmek suretile, halkın topyekûn [illegible] mek istediler.

Çeçenlerle Inguşların yaşadıkları bölgelerde ve umumiyetle bütün Şimalî Kafk[illegible] manı değil, sulh zamanında da isyanlar oluyordu. Bu isyanların sebebini Şimalî Kafkasya'nın tarihinde ve Sovyet Rusyanın siyasetinde aramak icabeder.

Şimalî Kafkasya uzun ve kahramanca mücadeleden sonra Ruslar tarafından işgal edilmişti. Rus askerî tarihçesi Kersnocskiy, bu mücadeleden bahsederken, şöyle demektedir: "[illegible] Kafkasya harbi üç nesli ve [illegible] kerî kuvvetlerinin dörtte birini meşgul etmiştir."

25 yıl müddetle (1834 - 1859) Ruslara karşı harbeden büyük [illegible] İmam Şamil'in mukaddes vasiyetleri [illegible] kalplerinde hâlâ ya[illegible]

Şimalî Kafkasyalıların [illegible] ki mücadeleleri Lermontov, Puşkin ve diğer bir çok Rus şairi tarafından terennüm edilmişti. Bizzat Karl Marks dahi şöyle demiştir: "Avrupa, Kafkasya dağlılarının istiklâlleri için [illegible] yaptıkları mücadeleden ibret almalıdır."

Şimalî Kafkasya'nın işgalinden sonra, 1861 yılında, bir milyondan fazla Çerkes öz topraklarını terketmek mecburiyetinde bırakılmış ve yerlerine Ruslar iskân edilmişti. 921 yılında da [illegible] Bolşevikler işgal ederek komünist diktatörlüğünü kurdular. Bu hâdiseyi çeka memurlarının işkenceleri, idamlar, kitle halinde sürgünler, cebrî kollektivleştir[illegible], din [illegible] ilgası, millî kültürün ve an'anenin imhası, görülmemiş bir Ruslaştırma ve millî serve[illegible] yağma [illegible] etti.

[illegible] Kafkasya [illegible] bep [illegible]

"[illegible] jandarması" [illegible] Çar [illegible] Nikola, [illegible] Kafkasya'[illegible] yin ederken, "dağlıların ebediyen boyun eğmeleri veya imha edilmeleri" hakkında meş'um sözler söylemişti.

Rus Bolşevizminin önderlerinden olan Kirov şöyle diyordu: "Kafkasya bize petroli ve erzakı dolayısiyle lâzımdır."

Kafkasya faciasının hakikî sebep[illegible] [illegible] zihniyette ve hürriyeti [illegible] rından üstün tutan Kafkasya halklarının mizaç ve millî an'anelerinde aramak lâzımdır.

Diğer bir Mecmuada da, Rusyadan Amerika'ya kaçan "Burlustski" den naklen şunlar anlatılıyor. "23 [illegible] bat taze, güzel berrak bir gündü. [illegible] damlarda tarlalarda, dağlardaki [illegible] lar parlıyordu.. Saat 9.. hemen hemen şehrin bütün erkekleri tiribünün hazırlanmış olduğu şehir meydanına akın ediyorlardı. Orada ziyaretçi Alayın Komutanı Albay, etrafında bir kaç yaver, mukabil Casusluk Subayı Binbaşı Khorin ve başka mahalli Komünist kodamanları kurulmuşlardı. Tribünün yanında bulunan bir Kızıl Ordu bandosu, her yeni gelen kolu, selamlıyordu. Meydanın bir tarafında Burtutski atının üzerinde [illegible] takip ediyordu "Sözde benim kıtam, şehrin üzerindeki dağda [illegible] [illegible] bayramda hazır bulunuyordum" diyor.

Yerli memurlar nutuklar verdiler Kızıl Orduya "hoş geldiniz!" dediler. Bütün Sovyetler halkının kardeşliğini ilân ettiler. Alayın Albayı da bir konuşma yaptı. Ve ordunun her zaman halkın ihtiyaçlarına yardım etmeye hazır olduğunu ve bilhassa Çeçen-Inguş milletlerinin sadakatinden bahsetti.

Tam neşeli halkın hayran sadaları en yüksek [illegible] zaman, başka bir şahıs Kürsiye yavaş yavaş yaklaştı. Mukabil Casusluk Subayı Binbaşı Khorin olan bu şahsın sükût işareti üzerine alkış ve haykırışmalar tedricen kayboldu. Kuru hırpalayıcı bir sesle: Sovyet arazisi Alman işgali altında olduğu zaman Çeçen-Inguş Cumhuriyeti halkı düşmana yardım etmiş, onlarla işbirliği yapmış [illegible] [illegible] düşmanlık göstermiş olduğu tesbit edilmiştir. Bu suretle Sovyet iktidarına [illegible] Komünizm[illegible] na yardım etmiştir" Binbaşı Khorin [illegible] kıpırdamıyor ve bekliyordu. Hem devam etti: "Bu sebeplerden dolayı, Komünist Partisi ve Sovyet Hükûmeti şu kararı almıştır:

[illegible] - Inguş Cumhuriyetinin [illegible] halkı Sovyetler birli[illegible] [illegible] tir

www.ulkunet.com

Meydanı bir ölüm sessizliği kapladı. Bıjlutski, kıtalarını bıraktığı tepelere endişeli bir şekilde baktı. Binbaşı devam etti: "Herhangi bir mukavemet, emirlere itaatte ihmal, parti ve hükûmetin kararlarına itaatsizlik olarak vasıflandırılacaktır. Kıtalar buna silâh istimali ile cevap verecektir. Bundan başka bir ihtar yapılmıyacaktır. Mukavemet faydasızdır.

Bütün şehir kıtalar tarafından çevrilmiştir. Bulunduğunuz meydana makineli tüfek ve toplar tevcih edilmiştir.

Konuşmasını bitirdikten sonnra dağları işaret etti; Buralardan ellerinde tüfekleri Burlutskinin kıtaları, geceleyin girdikleri mevzi ve hendeklerden çıkıyorlardı. Meydana doğru diğer giriş noktalarından tüfekleri ve makineli tüfekleriyle diğer kıtalar yaklaşıyordu. Bir lâhza için ne bir ses görüldü ne hareket.. Sonra birden bire sanki kendilerine bir işaret verilmiş gibi, halk Moskova ile arkadaşlıktan bahseden bayrakları, Stalin, Varaşilof ve Berianın potrelerini yerlere fırlatmaya başladılar. Bu onların tek ve son meydan okumaları oldu. Binbaşının emri üzerine askerler tarafından meydana getirilmiş koridorlardan geçerek sırf bu bayram için taktıkları süslü hançerlerini teker teker teslim ettiler. Bundan sonra dörtlü kollar halinde getirilerek, şehrin dışında rüzgârlı bir vadide topladılar. Orada kamyonlara doldurup Grozni tren istasyonuna sevkedildiler. Oradan da bir semti meçhule, "Sovyetler Birliğinin uzak bir mıntakasına, hayvan vagonlarına doldurup sürgün edildiler" Burlutski diyorduki:

"Ayni zamanda aynı manzara, bütün Kafkasyanın diğer şehirlerinde de görülüyor tatbik ediliyordu"

Daha söyliyelim mi, yazalım mı? Ölümlerden beter, sürgünlerden öte canavarlıklar, katliamlar... İşte Rusya budur..

Oradaki Türklerin hali budur.. Kırım ayni şekilde kara tahtadan beyaz yazı silinir gibi bir tek tatar ve müslüman kalmıyasıya haritadan silinmiştir. Bütün Kafkasya'daki kabileler, Ad'ge, Inkuş, Çeçen Kabartay isimleri başka başka, fakat hepsi de Türk ve Müslüman olan bu insanlar, Şehşamillerin, Hacı Muratların Torunları böylece imha edilmiştir.

Ey kanlı Makedonya dağlarından Şeh Şamillerin otağı, yiğitler yatağı Kafkas Dağlarına. Oradan Osman Buturların şimşekler igibi çaktığı Nice küffarın canını yaktığı Oral-Altay - Tanrı Dağlarına, Orta Asya bozkırlarına kadar uzanan ülkelerde, Kızıl zorbaların zulmü altında Can veren, can çekişen, mazlûm masum kardaşlar...

Kan kardaşlarımız, din kardaşlarımız; Anadolu dağlarından size, sizlere sesneliyoruz: Bir gün gelip intikamınızı alacağız!

Ey elleri kan içinde,
Esir vatan içinde,
Dolaşan Kızıl Cellât!
Ey!
Madde ilâhtır deyen
Et çiğneyen, leş yiyen
400 yıllık Musallat!
Ve Ey! ve Ey!...

Sizlere şimdilik acınaktan, göz yaşı dökmekten başka bir şey yapamıyoruz. Ağıtlar söylüyoruz..

— AĞITLARDAN —

Yıllardır, yıllardır hayaller kurdum,
Seni anam gibi aradım durdum..
Ey benim sevgilim ey ana yurdum!.
Nerde benim Oral-Altay-dağlarım?
Akşam olur, sabah olur ağlarım!.
Göğden bir yerde başın bir yerde,
Senin halin attı beni bu derde..
Söyle Turan sen nerdesin, ben nerde?

Koskoca bir âlem göçmüş yıkılmış!
Türbelerin, Camilerin yakılmış..
Meydanlara kara putlar dikilmiş!.
Buhara der, Semerkant der ağlarım.
Nerde benim Oral-Altay Dağlarım.

Kimlere söylesem bilmem derdimi?!
Acab dünya böyle zulüm gördü mü?
Bozkurt gitmiş, ayı basmış yurdumu!.

Duman olup dağlaraına ağsam mı?
Yağmur olup bağlarına yağsam mı?
Yıldız olup göklerine doğsam mı?
Ah çeker de yaşın yaşın ağlarım?
Nerde benim Orol-Altay dağlarım.
Doğmuyor, doğmuyor, aylar yıldızlar!..

Çalmıyor kırılmış, kopuzlar sazlar..
Karalar bağlamış gelinler kızlar!..
Seyhun gibi, Ceyhun gibi çağlarım
Nerde benim yaslı Tanrı dağlarım!
Sürüler dağılmış yaylahaz olmuş,
Irmaklar kurumuş çağlamaz olmuş,
Ozanlar, Şamanlar söylemez olmuş!
Nerde benim Oral-Altay dağlarım;
Akşam olur sabah olur ağlarım..

NOT : Ağıtların tamamı " Bu millet Neden Ağlar" Kitabımızda... Bu kitap hep böyle içli dertli yazılar ve şiirlerle doludur. Fiatı: 75 kr.

Bu (Cumhuriyet) dinimizden ne ister?

Kadrosunda bir sürü komünisti barındıran Türkiye'de bütün solcu neşriyatın takdimci, teşvikçi propagandacısı şu Cumhuriyet gazetesi din ve mukaddesat düşmanlığında hepsinden keskin, amansız ve uyanıktır.

Malatya'da meçhul bir şahıs, Ahmet Emin'e bir kurşun sıkar. Fail henüz bilinmemektedir. Fakat Cumhuriyet gazetesi faili polisten, jandarmadan evvel yakalar. Bunu yapan ya Büyük Doğucu, ya İslâm Demokrat, kısaca mürtecilerdir. Birkaç gün sonra işi daha da vahimleştirir. Kâşâni'den çek gelmiştir. Bu işi yapanlar, Fedaiyanı İslâmcılar İhvanül Müslimincilerle işbirliği halindedirler.. Söyledikten sonra dilin söylemiyeceği, yazdıktan sonra kalemin yazmıyacağı mı var: İftira, isnad, tezvir. Gaye Türkiye'de uyanmaya başlıyan büyük iman hareketini boğmaktır. Amet Em'n'den akan 3-5 damla kanla bütün Türkiye'yi kana boyamaktır.

Karadeniz kıyısında bir vilâyette küçük bir gazete çıkar. Aynı vilâyetin D.P. li milletvekili bu gazetede bir makale neşreder.. Eski usluplu, hiçbir fevkalâdeliği, sivriliği olmıyan bir makale.. Kimsenin nazarı dikkatini çekmez.. Unutulur gider.. Fakat Cumhuriyet din düşmanlığı yapmadan yaşıyamaz. Muhakkak birşey bulmalıdır. Bu zavallı gazeteyi nereden bulduysa bulur. Klişesini ve m[illegible] aynen neşreder? Arkasından tahkikata başlar.. Atatürk ve İnkılâp gibi kanunla korunmuş hassas kelimelerin arkasına sığınarak basar yaygarayı. Başta Nadir baş muharriri, fıkracısı, yedek subaylığını çavuş olarak yapan çizelgecisi (karikatüristi) hepsi birden dine, din adamlarına atar tutarlar, yazar çizerler..

Günün birinde imamın biri de her insan gibi bir suç işler.. Hemen Cumhuriyetin birinci sayfasında büyük puntolarla, hâdiseyi tamamen tahrif ederek, kendi niyetine göre kaleme alır, ilân eder.. Sanki imamlar, hocalar, insan beşer değildirler, her türlü duygudan mahrumdurlar..

Geçenlerde yine Cumhuriyetin birinci sayfasında «Bir müftü keçi çaldı» başlıklı bir haber vardı. Bu müftü Reyhaniye müftüsüdür. Hâdise tamamen yanlış aksettirilmiştir. Hakikatte keçiyi çalan

www.ulkunet.com

ALLAH KORKUSU KALMAZSA!

Her memlekette kızının, kardeşinin ırzına geçen canavar kırması insanlar, yakın akraba zinâ (inceste) vakaları vardır. Her memlekette anasını babasını öldürenlere rastlanır. Her memlekette döviz kaçakçılığı, karaborsa, istifçilik, tüccar ve esnaf hiylesi, her memlekette hırsızlık, dolandırıcılık, batakçılık, fuhuş, zinâ, homeseksüel sapıklık ve en vahşi cinayetler günlük vakalar arasındadır.

Fakat hiçbir memlekette ahlâk yıkıcılığı, şu son çeyrek asırda, Türkiye'de kaydedilen nisbeti bulmuş olamaz. Her gün, bir yandan kendi kulaklarımızla duyduğumuz, bir yandan da kendi gözlerimizle şâhit olduğumuz vakaların uyandırdığı endişe, millî bir kaygı, hattâ telâş hâlini almak üzeredir. Bastığınız her adımın altında bir tuzak olmak ihtimalini düşündüren bir hiyle, yalan - dolan havasiyle kuşatılmış gibisiniz.

Çünkü Türkiye'de. yirmi beş, otuz seneden beri azalan bir müeyyidenin kıtlığı her gün biraz daha fazla hissedilmektedir: Allah korkusu!

Din terbiyesi ve bilgisinin yetersizliği yüzünden bir çok vatandaşlardaa çekilen bu korkunun yokluğu, her çeşit namuzsuzluğa giden dört yol ağzını en yüce murakabeden mahrum bırakmıştır. Eskiden Allahtan korkmazlık viedansızlığın müteradifiydi. Ahlâka düpedüz aykırı bir hareketin şuurlu fâiline:

— Behey Allahtan korkmaz! Denilirdi.

Şimdi Allaha, kitabına, mukaddesata ve mânevî değer ve otoritelere sövmek âdeta inkılâpçılığın ayırıcı vasfı hâline gelmiştir. Günlük gazetelerin edebiyat sayfalarında mâbetleri tahkir eden şiirlere rastlarsınız. Bir gençlik teşekkülünün başkanı, kalabalık bir kitle önünde çektiği nutukta haykırır: "Arkadaşlar, irticâ ayaklanıyor, çünkü namaz kılanlar çoğalıyor!" Din öğretimini irticaı okşamak ve kışkırtmak mânasına alanların yaygaraları kulaklarımızda hâlâ çınlamaktadır.

Yazımın başındaki ahlâk yıkıcı tablosuyla bu mukaddesat bozgunculuğunun muvazi şekilde seyri, ikisi arasındaki sıkı alâkayı ve beraberliği göstermeye kâfidir.

Allahtan korkmayanların hükümetten, kanundan, nizamdan korkacaklarını sanmak boşunadır. Onların iblis zekâsı en belli ahlâk suçunu bile kitaba uydurmasını bilir.

39 senelik yazı hayatımda, şu son günlerde olduğu kadar mektup, telgraf, telefon almadım. Hepsinde müşterek bir sıkıntı ve haykırış var: Ahlâk yıkımından ve maneviyat fesadından el'aman, el'aman, el'aman! Dâva filân semtin "dulları değil, onların sembolleştirdiği bir ideal ve iman buhranıdır. Peşinden, yine bu buhranı körükleyen bir din ve mukaddesat düşmanlığı geliyor. Sanki hâlis ve tertemiz Müslümanlık ahlâkiyle irticâ arasında hiç fark yoktur. İkisine birden saldırıyorlar!

İnkılâpçılık bu ha? Tuh!

Bizim güzel inkılâbımızı asırlarca evvel yapmış Amerika'da, İngiltere'de, Fransa'da, Belçika'da, İtalya'da ve başka yerlerde kiliselerin nasıl dolup taştığını, radyolarından gelen çan seslerinin dünya ufuklarını nasıl çınlattığını, muazzam ve muhteşem kilise teşkilâtlarının, râhiplerinin, misyonerlerinin ve siyasî din partilerinin nasıl çalıştıklarını gören, duyan, bilen münevver ve muharrir taslaklarının inkılâp adına her gün yedikleri herzelere yuf olsun!

Batı bu değildir, Amerika ve Avrupa bu değildir, halkı ve gençliği aldatmayınız. Bu inkılâp dolandırıcılığının sonu kendinizi de, memleketi de tarihimizin en büyük belâsına sokmaktır. Dua edelim de, Allah sadece sizin belânızı vermeden evvel, aklınız başınıza gelsin.

Peyami SAFA

Kadınlar Birliği'ne ithaf!

Çarşafı kaldırıncaya kadar, kaldırılacak daha nice işler var.. Meselâ bu türlü şeyleri kaldırınız!.

ASRİ AİLE

Nazik, Komiflo, kibar, elegan, Janti, ince
Hatıra bu gelmez mi asrilik denilince?..
Her gece birkaç yüz papeli sökülüşler
Ayrılırken el sıkıp kıvrılıp bükülüşler
Hakikati bilmiyen herhalde gıpta eder.
Ah ne yüksek yaşayış, ne yüksek insanlar, der.
Otuz yıldır gezerim muhiti adım adım,
Her inkılâp devrinde bir terakki aradım.
Yazık ki rastlamadım, çok gayret ettimse de
Bizdeki asriliği görmedim hiç kimsede
Asri olan kadında çalışmak da ne demek?
Ne ev işi, ne dikiş, ne çamaşır, ne yemek?!..
Bir düğme bile kopsa bayan dikemez onu,
Çamaşırcıyı bekler, küfflenir kızın donu.
El sürmez sıcak suya isteriktir, tıkanır.
Mendil, yaka ne varsa aydan aya yıkanır
Kazara aşçı gitse evde bir çorba pişmez
Bu öyle bir iştirki el ermez güç yetişmez.
Manikürü bozulur kadının eli kokar.
O pomatlı elini sulara nasıl sokar?
Onun kaygusu ancak eylenmektir, şıklıktır.
O ev kadını değil, mosturalık şıllıktır.
Pudra, krem, esanslar hep düzüne düzüne,
Her tuvalette üç beş lira sürer yüzüne
İsraf günahtır, dersen katılır güle güle
Yüzlerce lira verir bir kaç metrelik tüle.
Oğlan züppe, kız hoppa, ana sürtük, baba kaz
Bundan daha ahenkli bir aile olamaz
Baba kendi eliyle oğlunu takdim eder,
Anası randevuya kızıyla beraber gider.
Mahdum filâme, kerime hanım metres
Ana sicilli kaltak, baba boynuzlu teres.
Dansta kadın öpülür, sıkmak, sıkıştırmak hiç,
Her balodan kazanır memleket bir sürü piç..
Göbekler perçin olmuş, hava geçmez aradan!
Yola gelmez kadın varsa sen haber ver paradan!
Çittler kenetli gibi asılmışlar sımsıkı.
Danseden kadın erkek konuşur sıkı fıkı
Ikisi de duş ister, buna derler asri dans,
Hiçbir külffeti yoktur, ne pey ister, ne avans!..
Kocasının yanında randevu verir hanım,
Cemiyet ortasında hitap: nonoşum, canım!.
Asrilik böylemidir anlat bana çelebi?..
Nerdeyse ça... kadın erkek alenî..
Haya, namus kalmamış, rezalet diz boyunda,
Orusbuluk, deyyusluk var onların soyunda.
Asriliğin mânası edep irfan demektir,
Bizdekine gelince düpedüz b.. yemektir.

www.ulkunet.com

HİTLER ve BİZİMKİLER

"Otto Dietrich,, Nazi Almanyasının tanınmış şahsiyetlerinden olan, ve Hitlerin iktidarı boyunca onun yanından ayrılmıyan, basın servisi şefliği yapmış olan bu adam geçenlerde Almanya'da hatıralarını neşretmiştir. Bir kaç cümle alıyoruz: "Hitlerle 12 sene,, isimli eserin den..·

"Hitler olimpiyat oyunlarına çok büyük önem vermiş olmasına rağmen, sporu hiç sevmezdi. Bir defasında Alman millî takımı ile bir ecnebi takımın karşılaşmasına, kendisine Almanyanın muhakkak kazanacağını söyledikleri için gitmişti. Fakat Alman takımı maçı kaybetti. Hitler kendisini bir Alman mağlubiyeti görmek için getirenlere müthiş kızmıştı.

Bunlara rağmen Hitler otomobilleri, bilhassa "Demler - Bemz,, fabrikası tarafından imal edilen "Mercedes,, leri çok severdi. Bu firmanın sahibleri ona otomabilini taksitle alması için kolaylık yapmışlardı.

Dikkat: Koca Almanyanın hakimi Hitler otomobiiini kendi parasıyla, Almanya da çok ucuz olduğu halde onu da taksitle alabiliyor: Halbuki bizim ki, bizimkiler....

"Otto Dietrich,, devam ediyor: "Hitler daima sebze yiyen bir adamdı. Ne balık yerdi, ne et. Daima gıdasını çiğ veya pişmiş sebze teşkil ederdi... Uzun zaman sofrasında yalnız domates, bisküi yoğurt ve beyaz peynirden başka bir şey görülmediği olurdu? Kahve içmeğe tahammül edemediği gibi, süt içtiği de hiç görülmemiştir. Bir deffasında doktorlar ona havyar yemesini tavsiye etmiş, bu gıda maddesi hoşuna da gitmişti. Fakat kısa bir zaman sonra artık havyar istemediğini., çünkü bunun çok bahalı olduğunu, söyledi!

Halbuki bizimki, bizimkiler.. Villâler, köşkler, sefahat alemleri Millet malından suna buna bahşişler.. ler.. ler. ler......

MÜCAHİT

Dış Türklerin, bilhassa Azerbeycan Türklerinin dertlerini kendine dert edinen ciddî - ilmî - mücadele dergisi.. Hararetle tavsiye ederiz.

Şimdiye kadar 6 sayısı çıkan bu derginin ilk üç sayısı 75 kr. Son sayıları 1 liradır. Kütüphanemizde mevcuttur.

Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler.. Yazan: Ali ÇANKAYA.

Ancak bir heyetin, bir müessesenin başarabileceği bu muazzam eseri arkadaşımız Ali Çankaya yıllarca çalışarak tek başına meydana getirmiştir. Eser üç büyük ciltli kitap olup fiatı 60 liradır. Posta ücreti 5 lira.

FETİH MARŞI

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektirilen, kalyonlar çekilecek;
Kelpetenlerle surun dişleri çekilecek...
Yürü hâlâ ne diye oyunda, oynaştasın..
Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın.

Sen de geçebilirsin yardan, anadan, serden;
Senin de destanını okuyalım ezberden..
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden....
Elde sensin, dilde sen; gönüldesin, baştasın;
Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın.

Yüzüne çarpmak gerek zemanenin fendini;
Göster: kabaran sular nasıl yıkar bendini?
Çocuk görme, hor görme delikanlım kendini...
Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;
Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın.

Bu kitaplar Fatih'tir, Selim'dir, Süleyman'dır;
Şu mihrap Sinanüddin. şu minare Sinan'dır..
[illegible] destanın uyandır...
Bilmem. neden gündelik işlerle telâştasın?
Kızım, sen de Fatih'ler doğuracak yaştasın.

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin Millet yürüyecek arkandan...
Sana selâm getirdim Ulubatlı Hasan'dan..
Seni ki burçlara bayrak olacak kumaştasın;
Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın.

Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin;
Çelebiler çekilip haremlerle kışlasın!
Yürü aslanım, Fetih hazırlığı başlasın!
Yürü, hâlâ ne diye kendinle savaştasın?
Fatih'in İstanbul'u Fethettiği yaştasın.

Arif Nihat ASYA

KÖYLÜM

Karılarınız gündelik işler yol boylarında;
Ve kendiniz gurbetlerde sürünür,
İki büklüm onsekiz saat Bayındır ovasında
Daha banka paraları borç durur,
Sorarım kaç kuruş var avucunuzda.
Hanginizin ambarları evinizde boş değil,
Kimin vardır doğru dürüst yiyeceği yarına
Yalınayak hep belleri yaradır;
Kızlarınız hâlâ odun çeker dağlarda..
Ey zavallı asrımızın numunelik köylüsü..
Atarlar, tutarlar masa başından,
Avuturlar, pohpohlarlar verirler size payazı.
Sizin gibi fakirlere bekletirler ayazı.
Nadim olsada hayata açılan gözleriniz.
İyi günler aşkına gülünüz, seviniz.
Sen ey köylüm!.. [illegible] beni seviniz!...

Kemal Fedai COŞKUNER

www.ulkunet.com

HADİSELER

Nisan ayı içinde iki fikir adamınızı kaybettik. Bunlardan biri, Hüseyin Namık Orkun, diğeri Mithat Cemal Kuntaydır. Birincisi Türk tarihi üzerinde çalışmalarıyla tanınmış, ikincisi daha ziyade sanatkârane bir uslupla biyorafik eserler vermiştir. [illegible] hakkındaki eserleri hakikaten namını ebedileştirecek kıymettedir. Her ikisine de Cenabıhaktan rahmet dileriz...

Anma merasimleri:

Yine bu ay içinde Müşir Fevzi Çakmakla Pr. Remzi Oğuz Arık'ın ölüm yıldönümleri münasebetiyle merasimler yapılmıştır.

Birincisi Üniversite talebe Cemiyeti tarafından Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinin konferans salonunda yapılmış, maalesef yüce askerin namına, şanına yakışır şekilde olmamıştır. Bir defa salonda, lâletayin törenlerde, meselâ şiir günlerindeki kalabalığın yarısı dahi yoktu.. Sonra konuşmalar çok ölü, hareketsizdiler.. Bereket versin sonradan bir delikanlı gibi kürsüye sıçrıyarak çıkan Pr. Vasfi Raşit imdada yetişti.. Vasfi Raşit, daha evvelki konuşan bir hatibin "Mareşala kur'an okurdu diyorlar, halbuki Mareşal kur'an okumazdı, belki okurdu, fakat daha ziyade ilmi, tarihi eserler okurdu,, demesi üzerine kürsüye çıkmışcasına, ona cevap verircesine söze girişti.. Ve ilk cümlesi şu oldu! Mareşal hem vallahi, hem billâhi kur' an okurdu.. Gözlerimle gördüm,, dedi.. Ve devam etti.. "Kur'an okurdu amma nasıl okurdu?; Ondan nasıl istifade ederdi.. Kur'an dünyanın en büyük kitabı, ibretler, hikmetler kitabı.. Amma onu Mareşal gibi okumak lâzım.. (Bunun üzerine salonda bir alkış tufanı koptu) hatip devam etti: Dünyanın daha iki milyar sene yaşıyacağı söyleniyor.. Kur'an iki milyar sene dünya durdukca duracak- - yine alkışlar - Derken iyice coştu.. Hoca ayetler, hadisler okumıya başladı.. Fakat,, dedi.. Emevi hükümdarlarından biri kuranın şekline kalıbına bağlı kaldığı için ordusuyla mağlûp oldu.. Çünkü Kuranın tarif ettiği harp nizamı saf nizamıdır. O zamanın harpleri böyle idi. "Namaz da harbe hazırlıktan başka bir şey değildir" vecizesini attı ortaya. İslâmı ve kur'anı yaşatmak istiyorsanız onun ruhunu anlayınız. Kur'anı Mareşal gibi okuyunuz. Vasfi Raşit Yavuzu [illegible] hikâyeyi de anlattı. Yavuz Mekke ve Medineyi fetettiğinde, hoca hutbede Yavuz için "Mekke ve Medinenin hakimi,, diye bahsetmiş!. Bunu işiten Yavuz gazaba gelmiş eliyle seccadeyi savurarak "Mekke ve Medinenin hakimi değil Hadimi (yardımcısı) diyeceksin,, [illegible] [illegible] eğer büyük adam olmak istiyorsanız bu milletin hakimi değil, hadi mi olunuz, Mareşal bu milletin hadimi idi,, yine şiddetli alkışlar - Sonun da inkilâp - minkilâlardan da bahsetti amma, Hikmet Bayurun dostu, müfrit inkilâpçılıkla tanınmış Profösörün bu seferki konuşması herkesi şaşkına çevirdi.. Ben kendi hesabıma sevindim.. Kimbilir belki hidayet erişmiştir. Da rısı din derslerinin aleyhinde bulunan talebelere islâmiyeti donmuş bir orta çağ müessesesi diye anlatan, İlâhiyat Fakültesi Dekanı Pr. Sabri Şakir Ansay'ın başında..

Remzi Oğuz Arık Türk Ocağında anıldı.. İlk konuşmayı eski Ziraat Vekillerinden Şevket Raşit Hatipoğlu yaptı. Şevket Raşit Remzi Oğuzdan yüreği yana yana, adeta ağlıya ağlıya dostça, kardeşçe, sıcak muhabbetli bir ifade ile bahsetti.. Dinleyicileri çok duygulandırdı.. Arkasından Profesör Mumtaz Turhan bundan evvelki devrin bir tablosunu yaptı: Milliyetçiyiz dediler fakat milliyetin bütün unsurlarını red, milliyetçileri hapsanelere attılar, halkçıyız dediler, halkla zerre kadar alâkadar olmadılar.. "Köylü efendimizdir,, dediler fakat köylüyü devlet şehrinden, Yenişehirden geçirmediler.. Cumhuriyetçiyiz dediler.. Cumhuriyetin "C" bile görmedik. Profösörün hakikatlara uygun bu tahlili ve tasviri konuşması takdirle karşılandı, bundan sonra merhumun fikirlerini plaktan kendi sesiyle dinledik.. Böylece merasime son verildi.

K Ö R D Ü Ğ Ü M

Nedir acep bu kördüğüm?
Gönle acı kafaya yük,
Her duyduğum, her gördüğüm.
Nedir acep bu kördüğüm?
Nedir, nedir bana anlat.
Tuhaf değil mi şu hayat?
Acep nedir bu kördüğüm?
Bir muamma gördüğüm.
Mum gibi yanıp söndüğüm,
Hayat, demek bir kördüğüm!

[illegible] İsmail Hakkı

CUMHURİYET

[illegible] müftü efendi mahkemeye müracaat etmiştir. Zavallı hoca gazeteye tekzip gönderir, Mağrur ve koca Cumhuriyet tekzibi neşretmez. Vaziyeti ait olduğu daireye yazar. Daire de Cumhuriyet'ten korkmaktadır. Hâdise karanlık, karışık bir hâdise değildir. Elimizde mahkeme ilâmı vardır. Müftünün keçisi çalınmıştır. Hayır bunu Cumhuriyetciler kasten «Müftü keçi çaldı» şekline inkilâp ettirmişlerdir. Zira bu inkilâpcılığın şanındandır. Kimin kimlerin malını çaldığını, kimin, kimlerin matbaasını gasbettiğini biz biliyoruz. Burası yeri değil.. Söz çok! Verilecek cevap yok Baylar!. yüzde doksan sekizi Müslüman bir memlekette yaşadığınızı unutuyorsunuz, bir milletin diniyle, imanıyla ve din adamlarıyla böyle oynamayınız. İleri görüşlüyüz, inkilâpcıyız diye çok ileri gidiyor, herşeyi çok değiştiriyor, tahrif ediyorsunuz. Müftülerimize keçi hırsızı, imamlarımıza üfürükcü ırz düşmanı, din âlimlerimize yobaz diyor, inkılâpcılık perdesi arkasında mukaddesatımızla oynuyorsunuz. İkinci dünya harbinde Alman orduları Edirneye kadar geldiği zaman, Türkiye'nin kaderini onların elinde görerek mevkinizi, Cumhuriyetinizi, servetlerinizi fabrikalarınızı korumak için, Alman ordularına «gel gel» ettiğinizi, bu hususta Hüseyin Cahidle yaptığınız atışmaları, tartışmaları unutmadık. Artık Anadolu insanı uyanıyor. Onu halâ öküzün ardından giden öküzün ektiğini yiyen, zavallı insanlar olarak görüyorsanız aldanıyorsunuz... Artık milletin inandığı kıymet ve kuvvetlere hörmet etmenizin sağa bakıp hizaya gelmenizin zamanı çoktan gelmiştir..

TEBRİK VE TEŞEKKÜRLER

Okuyucularımızın Ramazan-ı Şeriflerini tebrik eder, kendilerine Cenabı Haktan sıhhat ve afiyetler dileriz.

Yeniden doğuşumuzu, telle, mektupla, idarehanemize kadar gelerek bizi tebrik ve teşvik eden bütün kardaşlarımıza sonsuz teşekkürler.

KIRK HADİS VE MEALLERİ

Üstad Hasan Basri Çantay, böyle bir seriye başlamış, şimdiye kadar 5 kitap çıkmıştır. Fiyatları 50 şer kuruş olup kütüphanemizde mevcuttur. Hararetle tavsiye olunur.

Gelecek sayımızda SERDENGEÇTİ ANIT - KABİRDE

Ve İmam - Hatip Okulları hakkında müthiş yazılar.. Bekleyiniz!

Gizli Bir Ses Dedi Ki — Fi. 50 kr.
[illegible] İnkılâp — Fi. 100 Kr.
İnsanoğlu Kendini Arıyor
Sait Çekmegil'in kitapları kütüphanemizde mevcuttur..

www.ulkunet.com

Temel atma - Çamur atma Merasimi

D. Parti birçok sahalarda hareketli bir partidir. Faaliyetlerini görüyoruz. Diğerleri gibi 5-10 ton altın biriktirip, Ankara'ya 5-10 kilometre asfalt yol yaptırıp 7-8 heykel dikip «Yurtta sulh - Cihanda sulh», «Köylü bu milletin efendisidir» diye oturup rahatlarına bakmıyorlar.. Adamlar çalışıyorlar, çalıştırıyorlar. Bunlar güzel.. Gel gelelim bunların da çok kötü adetleri var. Meselâ, bir fabrikanın açılış merasimindeyiz. Merasime liderler davetlidirler. Teşrif ederler.. Usulen temele ilk harcı ilk çamuru onlar kor, onlar atar... Sonra yine usulen halktan birkaç kişi bağırır: «İstiyoruz!..» Menderes'in konuşmasını istiyoruz». Menderes'in konuşmaya «niyeti yoktur» Söze böyle başlar.. Amma bir başladı mı, aman Yarabbi!.. Temel atma merasimi döner çamur atma merasimine.. Verir, veriştirir. Bundan birkaç ay evvel Antalya iplik ve dokuma fabrikasının temel atma merasiminde bulunmuştum. Yukarıda anlattığım şeyler aynen cereyan etti.

Sayın Menderes o gün çok heyecanlıydı. Hürriyet Partisinin kuruluşu ve yayılışına rastlıyan o günlerde «konuşmaya hiç niyetim yoktu» diye söze başladı.. Evvelâ aşağıdan aldı, sonra yavaş yavaş açıldı.. «Onlar D.P. ha yıkıldı, ha yıkılacak diye yaygarayı basıp duruyorlar.. Eğer hiçbir gazete bizi tutmuyorsa heyecanımızı bütün vatan sathına yayacağız. Onlar hamamda türkü söyleyip kendi seslerine âşık olan müfsit ve muhteristlerdir. Hayır arkadaşlar, D.P. arslanlar gibi ayaktadır. Onlar nereye giderlerse gitsinler, sağlarında sollarında, arkalarında, partimizi bulacaklardır. — Bu sırada halkın içinden biri bağırdı: Önlerinde de, önlerinde de.. — D. P. Başkanı devam etti: «Onları ensesinden tutup (bu cümleyi okadar şiddetle söyledi ki «eyvah yine enselendik, acaba birisi bir adama suikast mi yaptı, beni yine tutup götürecekler mi? dedim. Bereket versin, böyle bir şey olmadı..

D.P. lilerin diğer bir hatası da Mecliste bir C.H.P. li konuşmaya başlayınca onu susturup «1950 den evvel memleket ne halde idi.. Siz neler neler yapmadınız» tutturmalarıdır. Bizim inkılâpçı muharrirlerin hemen bütün yazılarına tanzimattan evvel ve sonra diye başladıkları, tarihçilerin milâttan evvel, milâttan sonra diye devirleri ayırdıkları gibi D.P. liler, 1950 den evvel diye söze bir başladılar mı, bir türlü arkası kesilmiyor. Belki bu söyledikleri doğrudur, doğrudur ama, onların kötü yolda gitmesi, memleket işlerini yüz üstü bırakması, iktidar partisine aynı hataları yapmak hakkını vermez ki.. Birisi hırsızlık yapsa, diğer birisi «o yaptı ya ben de yaparım» dese, bu mazeret teşkil eder mi? Onların gazeteleri kapatması, radyoda muhalefete konuşma hakkı vermemesi nisbî seçim usulünü kabul etmemesi, bunlara aynı şeyleri yapmak hakkını verir mi? Bu iddialaşma, bu hatalar da devam ve ısrar «siz şunu yapmadınız mı? Siz bunu yapmadınız mı?» gibi lâflar bizi nereye götürür?! Kısasa kısas tatbik eder gibi hani. Zararın neresinden dönülse kârdır. Olan olmuştur. Türkiye'de demokrasiyi geliştirmek istiyorsak, temel atma merasimlerini çamur atma merasimine çevirmiyelim. Kötülükte, hatada ısrar ve inad etmiyelim, yarışa çıkmıyalım. Geniş olalım, unutalım, onların yaptığı hataları yapmıyalım.

★★★

Edepsiz Edebiyat

«İt yetiştirmek için toprağı gayet münbit
Bularak fuhş ekiyor salma gezen bir sürü it»
M. ÂKİF

Elime bir şiir kitabı geçti. Şiir demeye insanın dili varmıyor, gönlü razı olmuyor ama, neyliyeceksin, el oğlu yazıyor, saçmalıyor, hem de kitap haline koyuyor.. Eh, bunların piri olan Orhan Veli'nin tekerlemeleri de bunlardan üstün şeyler değil.. Pekâlâ Orhan Veli tutundu, büyük şair (!) oldu, gitti. Varlık şiir kitabını kaç defa bastı (!). Sinemaların önünde satılan kabak çekirdeği, eğlencelik kabilinden millet bol bol alıyor, okuyor, gülüyor, eğleniyor..

Yalnız elimdeki kitabın yazarı biraz değil, bir hayli çizmeden yukarı çıkmış.. Bunu okuyunca bir insan olmak haysiyetiyle azap duydum.. Bu avare oğlan milyonlarca insanın inandığı ulvî hisler, münakaşa götürmez iman hakikatlariyle bakın nasıl oynuyor. Cenabıhaktan ve okuyucularımdan af diliyerek şu herzeleri buraya aktarıyorum, kendisi hakkında hükmü, eserini görerek bizzat siz verin diye..

Tanrımız ve Tanrılarımız faslında «D» başlıklı hezeyannameye bakın:

İnsanların iyi değilmiş anladım!
Yalanmış Cehennemin,
hayalmiş Cennetin
Günahlarımızmış bize yâr olan,
Senin olsun sevabın, faziletin.
Yansın ya'an Cehenneminde
günahkâr olan!
Dilersen günahlarımızı affetme
Tanrım!

Seni affediyoruz bizi yarattığın için!

Eh, böyle bir imansızlık sefaletine düşen çocuktan ne beklenir.. İşte onun zevki.. merakı.. özlediği şeyler..

Bu da şiirmiş! Duyduk duymadık demeyin. Şiirin adı «Donlara Destan» Evet, bayağı şu bildiğimiz donlara.. Canım iç donu.. Hem de kime ithaf etmiş, bilir misiniz:

Sayın Nurullah Ataç'a.. Ne de adamını bulmuş ya! Bu şiiri de aynen aktarıyorum.

DONLARA DESTAN

Don deyip de geçmiyelim
Hepimizin iyi kötü bir donu var..
Yünlüsü, pamuklusu,
İpeklisi, naylonu var.
Ayşe hanımınki fıstıkî yeşil
Durur yaprak misali tende,
Fatma hanımınki patiskadan
Rengi havai pembe..
Mühendisin karısı
Naylon donu tercih eder.
Ayak ayak üstüne atıp
Komşulara caka satar.
Mühendis beyi sorarsanız
Çifte don giyiyor kışın
Zırh gibi, kalkan gibi bir şey
Vallahi işlemez kurşun..
Siyatiği var Fıtnat hanımın
Uzundur fanila donu
Zehra kadınınki bohça gibi
Yamalıdır her yanı..
Leman hamfendinin ise;
Kâh mavi, kâh gül kurusu renkli
Hepsi de avuç içi kadar
Kenarları işlemeli, ipekli.
Ya altındişli Pakize Hanımın donu?
Bir gören bin şiir yazar..
Ayıptır söylemesi
Pakize hanım donsuz gezer..

www.ulkunet.com

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR

EDEPSIZ EDEBİYAT

Şimdi de şu zevk, ruh sefaletini gördünüz mü Şairimiz bundan sonra yüz numaralara da şiir yazarsa hiç şaşmayın.. Gözü gönlü donda olan şairimizin şimdi de şikâyetini dinleyin..

ŞİKÂYET

Sabah sabah kolay kalkamazdım eskiden;

Ne davul kâr ederdi,
Ne kaynana zırıltısı..
Amma canımdan bezdirdi beni
Üst kattaki komşuların
Karyola gıcırtısı!..

Devam edelim mi? Değmez değil mi? Yazık şiirimize, yazık sanatımıza.. Yazık gençliğimize, gençlerimize, yazık neslimize.. Bir nesli nasıl mahvetmişler, işte görün!..

— Culha Hikâyesi —

Sözü kuvvetli Cerbezeli bir vaiz vardı. Minbere çıkmış vazediyordu. Kadın erkek herkes minberin dibinde toplanmıştı. Bir çulha çarşaf bürünüp yüzünü örttü. Kadınlar arasına karıştı Kimse onun erkek olduğunu bil miyordu.

Bir kadın vaize gizlice sordu: Kasıktaki kıllar namazın bozulmasına sebep olur mu?

Vaiz dedi ki: uzun olursa namaz mekruh olur. Hamam otu veya ustura ile traş et ki namazın tamam sun. Kadın "ne kadar uzun olursa namazım kabul olunmaz,, dedi vaiz "Bir arpa boyu uzun olursa traş etmek farzdır,, çulha hemen, "kardeş bak bakalım benim kasığımın kılı o kadar olmuş mu? Allah aşkına elini uzatta bir yokla. Yanındaki kadın çulhanın şalvarına eli atar atmaz aleti eline geliverdi. Kadın bir feryad kopardı. Hoca, sözüm gönlüne tesir etti galiba dedi. Çulha "hayır" dedi. Gönlüne değil eline tesir etti. Gönlüne tesir etseydi vay haline. Büyücülerin gönlüne azıcık tesir etti de onlarca sopada bir oldu, elde.

Mevlânâ'dan: Mesnevi,C. V.

GENEL MECLİS - GENEL EV!..

Şu bizim milletin işi gücü matrak! Bana herifler ciddi ciddi soruyorlar. bu hususta mektup yazanlar bile var. Siz il genel meclisinde, Antalya'da bir genel ev açılması için takrir mi verdiniz?.,, Allah, allah.. Efendim. Meseleyi biraz açayım. Hemşerilerimin devamlı israrları üzerine bu devre il genel meclisi seçimlerine serbest olarak namzedliğimi koydum; daha doğrusu onlar koydular.. Kazandık.. Memleketimi temsilen Antalya'ya vilâyet merkezine gittim. Antalya'da vaktıyla bir umumhane, dil inkilâbından sonraki adıyla Genelev vardı.. Benim o taraklarda bezim yok.. Ne taraftadır, nerdedir bilmiyorum. Bir kaç sene evvel bu genel ev kapatılmış, sermayeleri temiz ma hallere dağılmış.. Bunu duyunca üzüldüm doğrusu.. Halkın sağlığını mahallenin aile yuvalarının ifetini düşünerek. Genel evin kaldırılışını doğru bulmadığımı Meclis arkadaşlarıma söyledim ve şöyle de bir şaka yaptım: "Genel Meclisin ilk vazifesi bir genel ev açmak olmalıdır,, tabii resmî toplantı da değil.. 3-5 arkadaş arasında.. O gün bu gün.. Ne O? Osman Yüksel var ya, canım şu Serdengeçti.. Eh.. Işte o Meclis-te, Antalya'da bir genel ev açılması takrir vermiş. Bir hemşerim "Bak hele sen demiş biz onu Antalya'ya ker... açsın diye mi gönderdik?!. Şimdi anladınız mı için iç yüzünü... Demek bütün dedikodular böyle çıkıyor. Ben yalnız genel ev değil, bütün genellerden nefret ederim..

Solculuk ah solculuk - Moskova-ya yolculuk!.. C. H. P. nin bakan eskilerinden biri, Sabahaddin Alinin samimi dostu gazetesinde "Kurtuluş Solculuktadır", "Solculuk yakın tarihin bir zaruretidir,, gibi yazılar yazmıya başladı..

Bunu gören okuyan arkadaşlar kızıyorlar, sinirleniyorlar.. Bize kalırsa dostlar ortada kızacak sinirlenecek bir şey yok! Bir zamanlar, "İstalin ve İnönü başımızda,, "Kemalizim Soldadır,, bu başlıklarla Falih Rıfkı Atay imzalı makaleler bile okuduk. Hem de devletin Resmi Gazetesinde.. Biz onların pirini biliyoruz.

KAĞIT DARLIĞI..

ade mi iktidar hastalığına uğrıyanlar, kıskançlıkla ondan söylüyorlar bunu..,, dedi.

Kâğat yok! Ne varki desene.. Değirmencinin derdi su imiş. Bizimki de kâğat.. 11 liraya aldığımız kâğadın topunu 55 liraya alıyoruz. Yine bir gün kâğat buhranından bahsediyorduk: Arkadaşlardan biri.. Tabii olma Baksana mütemadiyen para basıyor.. Buna kâğıt mı dayanır demesi üzerine, Serdengeçti, "bir de iktidar gazeteleri baskı yok, biz baskı yapmıyoruz diyorlar, D. P baskıcılıkta hepsinden ileri gidiyor. Bu sahada da faal.. Kuvvetli, kudretli olmasa bu kadar basabilir mi, baskı yapabilir mi? iktidardan düşen,

MERAKLI HABERLER :

Dost, kardeş, dindaş Pakistan'ın Cumhuriyet ilân etmesi münasebetiyle Adnan Menderes, Fuat Köprülü ile birlikte oraya gitmişlerdi. Pakistan malûm - Koyu müslüman bir memlekettir. İsmi dahi "İslâm Pakistan Cumhuriyeti" dir. Bizimkiler orada bir hayli kaldılar; tabiî bu günler içinde bir kaç defa "Cuma" da geçti.. Cuma günü onların bütün devlet adamları namaza gidiyorlar. Bunu gören Menderes, Köprülüye "Biz de gidelim" diyor; ayıp olur. Köprülünün "ben namaz kılmasını unuttum" demesi üzerine, Menderes" gel ben sana öğretirim,, diyor ve öğretiyor.

Türk edebiyat tarihi, tasavvuf tarihi, İslâmi ilimler mütehassısı Dr. Pr. Fuat Köprülüye Menderes namaz hocalığı yapıyor.. Ben de Sayın Fuat Köprülüye "Tam Namaz Hocası" kitabından bir adet gönderdim. Eksiği varsa tamamlasın diye.

— Yukarıdaki haberi, Pakistanla sıkı muhaberesi bulunan Salih Özcan ismindeki bir arkadaş vermiştir.

Bizimkilerin Pakistan ziyaretinde gazetelere akseden resimlerden biri dikkatimizi çekti. Heyetimiz, Pakistan'ın büyükleriyle birlikte Muhammed Ali Cinnahın mezarını ziyaret ediyorlar. Pakistanlılar bizler gibi bütün müslümanlar gibi ellerini kaldırmışlar dua ediyorar.. ya bizimkiler.. Bahadır Dülger diye birisi var.. Erzurum mebusu.. Vaktiyle Türk Kültür Ocağına başkan da yapmıştık bu zatı.. Bakıyorum bir zabtiye gibi hazır ol vaziyetinde.. Köprülü avuçlarını yummuş elleri ceplerinin hizasında.. D. P. Genel Başkanı Menderes ikisi ortası. Ne Pakistanlılar gibi yukarı kaldırmış, ne Köprülü gibi aşağı indirmiş! Vaziyeti idare ediyor.

Be mubarek adamlar, kaldırın ellerinizi.. Babanız da böyle yapardı analarınız da.. Milletimiz de böyle yapıyor. Yanımızdaki dostlarınız da.. Sanki kollarını kaldırıverseler, Türkiye de lâyıklık kalkıverecek.. Amerikadaki, Avrupadaki, çarmıhın önünde diz çöken devlet adamlarını görmediniz mi?

www.ulkunet.com

OKUYUCULARIMIZA :

Serdengeçti neşriyat hayatına atılalı 10 yıl oluyor. Bu 10 yılda başına onbin türlü felâket geldi.. Hemen her sayımızdan mahkemeye verildik.. Hattâ bazı sayılarımızdan dört - beş defa.. Evet, 10 yılda 22 sayı. Bu çok acı bir neticedir. Fakat 22 sayı deyip de geçmiyelim.. Mecmuamız bir zamanlar Türkiye'de sürümü en çok, tesir sahası en geniş olan mecmua idi. Bazı sayılarını tekrar tekrar bastığımız halde mecmua yetiştiremiyorduk... Bu on yıl içinde 480 bin adet mecmua, 50 bin gazete — «Bağrıyanık» tek bir sayı çıkabildi — 25 bin broşür — Bir Nesli Nasıl Mahmettiler? — 18 bin kitap neşrettik. Bu rakamları söyleyivermek, yazıvermek dile kolay!.. Bu neşriyatı yaparken hiçbir yerden, hiçbir şekilde yardım görmedik ve istemedik. Sadece bize gönderilen 75-150-300-400 kuruş abone paralarından, ve 30 kuruş verip mecmuamızı alan okuyucularımızın yardım ve alâkalarından başka.. Mücahidiz diye ortaya çıkıp, müslüman zenginlerden para sızdıran, şu adam, şu müessese dönmedir, yahut masumdur, diye el altından şantajlar, tehditler yaparak para çekenlerden de değiliz!.. Bir kişi çıkıp da «ben, Osman Yüksel'e yahut mecmuasına 100, hattâ 50, hattâ 25 lira gönderdim; o da kabul etti» derse mücadeleyi derhal terketmeye hazırım!..

Sonra biz hiçbir partiye, hiçbir hizbe, hiçbir adama dayanmıyoruz. Tek başımıza, yapayalnızız.. Şimdiye kadar bu dâvanın bir işçisi olarak amele gibi çalıştık. bundan sonra da çalışacağız. Zira bu bizim için bir gençlik hevesi değildi; gösteriş hiç değil.. Bugün 39 yaşındayız. Bu dâva bizim için bir iman, bir kurtuluş, kurtarış mücadelesi, şuurlu, idrakli devamlı bir mücadeledir. Bütün kuvvetimizi bu iman ve mânadan alıyoruz.

Aziz okuyucularımız;

«Serdengeçti» nin çıkmasını, yaşamasını istiyorsanız, istida yazmasını dahi beceremiyen, fakat dalkavukluğu pekâlâ yapmasını bilen, ilân paralarını ilâm ... eden muharrir ... karakter züğürt'lerinin koskoca matbaalara, müesseselere sahip olduğu bu devirde, mecmuamıza abone olunuz, abone bulunuz! Onu herkese okutunuz. Tanıtınız; yayınız.

Kimsenin lûtfuna talip olmıyan Serdengeçti'nin dâvasının anlaşılması, neşriyatına devam edebilmesi ancak bu şekilde mümkündür.

Gökten kâğıt yağacak değil.. Kâğıt fiyatları eskisine nazaran 5 misli arttı. Matbaamız yok.. Para ile başka matbaalarda bastırıyoruz.

Bütün fiyatların enaz 5 misli artmasına rağmen, biz mecmuayı 30 kuruştan 50 kuruşa çıkardık.. Bunun ne büyük bir fedakârlık olduğunu takdirinize bırakıyoruz. Bugün Ankara'da bizim mecmua kadar yaprağı olmıyan tek marul 80 kuruştur.

Ne yazık ki bir defa daha söylediğimiz gibi, tek yüzlü hakikatin meydana çıkabilmesi için bile şu iki yüzlü kahrolası paraya ihtiyaç var!

hepinizi hürmetle selâmlarız — Serdengeçti

Arkadaş!.. «Serdengeçti», ilân almıyan, kimsenin lûtfuna talip olmıyan, parti, adam tutmıyan tek mecmuadır.. Onu sen tutacak, sen yayacak, sen yaşatacaksın!

Serdengeçti'nin eski sayıları : Elimizde Serdengeçti'nin 8 - 20 ye kadar ... sayıları mevcuttur. Vaktiyle ne mücadeleler yapılmış, ne yazılar yazılmış bir gör.. Mahkeme mahkeme dolaştırılan, dosyalara giren bu mecmuaları muhakkak al oku! Bulunduğun yerdeki bayilere sor! Yoksa bize yaz, gönderelim: 8 - 20 ye kadar 13 adet mecmua tutarı 380 kuruştur.

SERDENGEÇTİ NEŞRİYATI :

1) Bu Millet Neden Ağlar? (Osman Yüksel Fiyatı 75) — 2) Bir Şehrin Hatıratı (İngilizceden tercüme çok kıymetli bir eser, Fi. 150) — 3) Sonsuzluk Kervanı (Necip Fazıl'ın bütün şiirleri, Fi. 300 Kr.) — 4) Malatya Faciası (Hüseyin Üzmez, Fi. 125) — 5) Bir Nesli Nasıl Mahmettiler (Osman Yüksel, Fi. 20 Kr.) Hepsinin tutarı: 670 Kuruş.

10 lira gönderenlere bu kitaplar ve Serdengeçti'nin eski sayıları gönderilir. Sadece 10 lira, ayrıca mektup yazmaya lüzum yok.. Havalenin kenarına yazıverin..

BAYİLİK ŞARTLARI:

Bazı bayilerimiz şartlarımızı soruyor. Söyliyelim: Evvelâ dürüst olmak.. Sonra alâka.. Yüzde 20 bayi ücreti veriyoruz.. İadeler kabulümüzdür. Bir de ara-sıra resmigeçide katılacaksınız..

MÜJDE! Okuyucularımıza şu müjdeyi veriyoruz:

1) Bir Nesli Nasıl Mahvettiler? — İlk forması 25.000 satılan bu eserin ikinci forması da ... (Fiyatı 30 Kr.)

2) Beynelmilel Yahudi — Amerikalı meşhur milyarder H. Ford'un eseri.. Dünya ölçüsünde kıymete ve şöhrete sahip bu eser İngilizce ... dilimize çevrilerek matbaaya verilmiştir. Fiyatı 150 Kr.

3) Kara Kitap — Nihayet sıra Kara Kitab'a geliyor. Bir fakülte ... 1944 ... daki komünist faaliyetleri, 1944 nümayişleri.. Tabutluklar.. Divanıharbler.. Kara Kitap.. Bir devrin yüz karası.. Bütün ... Kâğıt bulunur, bulunmaz ... Kara Kitap, Kara Kitap! Kara Kitap!

BAYİLER: Üçbuçuk yıldır çıkmıyorduk. Bu üçbuçuk yıl içinde bayilerimizden kimisi ölmüş, kimisi işi terketmiş, kimisi de kayıplara karışmış.. Bu arada Adana bayiimiz "Veli Soyaldın" la Emet bayiimiz Rıza Akın'ı rahmetle anarız. Çok dürüst, namuslu adamlardı. Bizim sırat köprüsünü geçmişlerdi inşallah, öbür dünyada da geçerler..

Sayın Bayilerimiz: Önümüzdeki sayılarımızda bayilerimizi tekrar elemeye tâbi tutacağız. Resmigeçit tekrar başlıyacak. Haziranın ilk haftasında faturaları göndereceğiz.

DİKKAT! Bazı bayilerimiz, bizim mecmuaları asmıyor, çıplak kadınların altına sokuşturuveriyormuş. SERDENGEÇTİ ... Bazılarınız da şu partidenim bu partidenim diye taraf tutuyor. Serdengeçti'yi ... Serdengeçti hiç bir partiden değildir. İyiliğin dostu, kötülüğün düşmanıdır. Hepinize Selâm.

SERDENGEÇTİ

ALLAH — MİLLET — VATAN YOLUNDA

Sahibi ve Neşriyat Müdürü

OSMAN YÜKSEL

İdarehane: Denizciler C. İşçi Sok. No. 9/C — Ankara

Mektup, telgraf, havale adresi:

SERDENGEÇTİ, P.K. 353 — ANKARA

İlân Kabul etmez

Abone şartları :

6 aylık 6 Lira

Yıllık 12 Lira

www.ulkunet.com